

Liahona

Žijící Kristus A POKRAČUJÍCÍ PROCES Znovuzřízení

President Nelson:
Budoucnost
Církve, str. 6

Vaše místo
v pokračujícím
procesu Znovuzřízení,
str. 18

Velikonoce v Knize
Mormonově,
str. 24, 28

VENITE A ME

MATTEO 11:28

CÍRKEV
JE I
ZDE

Nairobi Keňa

Proces Znovuzřízení neustále probíhá, a tak lze evangelium najít po celém světě. Keňa je příkladem toho, jak Církev roste v Africe.

členů — 14 143

2 kůly

kongregací — 48

1 misie

středisek rodinné historie — 5

78 procent obyvatelstva jsou křesťané

1979 Do Církve vstupují první místní obrácení.

1988 Mimořádný půst zajišťuje prostředky na pomoc 15 vesnicím postiženým následky sucha.

2001 Vytvoření kůlu Nairobi.

2020 Územní kanceláře v Nairobi, které slouží 100 000 členů z 18 zemí střední Afriky, se uvádějí do plného provozu.

FOTOGRAFIE: GETTY IMAGES

Budoucnost Církve
President Russell M. Nelson

6

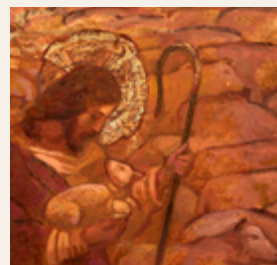
Pastýřská služba
prostřednictvím generální
konference

14

Pokračující proces Znovuzřízení
Starší LeGrand R. Curtis ml.

18

Co pro mě
znamenají
Velikonoce?

28

200 let světla

Jednoho krásného jasného dne před 200 lety vešel mladý muž do lesíku se záměrem požádat o odpuštění a pomodlit se o to, do které církve má vstoupit. Během zázračného vidění se dozvěděl, že nemá vstupovat do žádné. Tato událost stála na počátku Znovuzřízení evangelia Ježíše Krista – procesu, který pokračuje dodnes.

V tomto vydání oslavujeme 200 let světla:

- President Russell M. Nelson učí, jak může shromažďování Izraele na obou stranách závoje připravit nás i druhé na Pánův Druhý příchod (str. 6).
- Starší LeGrand R. Curtis ml. ukazuje, jak Svatí posledních dnů napomáhají pokračujícímu znovuzřízení – a jak mu může napomáhat každý z nás (str. 18).
- Pro mládež uvádí starší Neil L. Andersen pět pravd, kterým se můžeme naučit z Prvního vidění (str. 52).

Zatímco se učíme ze slov našeho proroka a z příběhů věrných Svatých, můžeme dojít k témuž poznání jako před 200 lety Prorok Joseph – že Nebeský Otec a Ježíš Kristus jsou skutečné živé bytosti, které nás milují. A když se pak o toto poznání dělíme se svými přáteli a sousedy.

S pozdravem

Starší Randy D. Funk ze Sedmdesáti

Šéfredaktor církevních časopisů

Obsah

5 Generální konference v průběhu let 🕒

6 Budoucnost Církve

President Russell M. Nelson

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů připravuje svět na Spasitelův návrat.

12 Portréty víry 🕒

Berglind Guðnasonová

Když se Berglindino zápolení s depresí stalo nesnesitelným, svěřila se se svými problémy druhým a Nebeský Otec jí pomohl se uzdravit.

14 Zásady pastýřské služby

Pastýřská služba prostřednictvím generální konference

Generální konference nám poskytuje mnoho příležitostí, jak sloužit – před konferenčním víkendem, během něho i po něm.

18 Pokračující proces Znovuzřízení

Starší LeGrand R. Curtis ml.

Znovuzřízení započalo v Posvátném háji před 200 lety a pokračuje dodnes.

24 Měli naději v Kristův příchod – a my ji můžeme mít také 📖 🕒

Mindy Seluová

Můžeme získat naději v Kristův příchod úplně stejně, jako ji získali proroci Knihy Mormonovy.

28 Pojď, následuj mne: Kniha Mormonova 📖 🕒

Využívejte tyto články pro jednotlivé týdny k obohacení studia Knihy Mormonovy tento měsíc.

32 Hlasy Svatých posledních dnů 🕒

Otec dává své dceři neocenitelný dar; truchlící matka si připomíná Boží milost; sestra přemítá o ceně duší; chlapcova víra pomáhá jeho rodině.

36 Ponaučení z Knihy Mormonovy 📖 🕒

Mocná změna srdce

Starší Kyle S. McKay

Když činíme pokání, Spasitelovo Usmíření v nás může způsobit mocnou změnu srdce.

40 Zkvalitnění prožitků v chrámu 🕒

Od Prvního předsednictva

🕒 Krátké články

📖 Podporuje program *Pojď, následuj mne*

Na obálce

Foto: Stefano Cirianni

Oddíly

Mladí dospělí

42

Mladí dospělí jsou **nepostradatelnou součástí pokračujícího Znovuzřízení.**

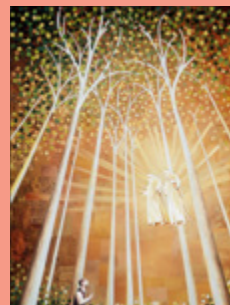
Zjistěte, jak můžete pomoci!

Mládež

50

První vidění je **důkazem Boží lásky** vůči Jeho dětem – obzvláště těm, kteří Ho hledají.

Děti

Kamarád

Církev Ježíše Krista je znovuzřízena!

DUBNOVÉ ČLÁNKY DOSTUPNÉ POUZE V ELEKTRONICKÉ PODOBĚ

Stahuje vás dolů vaše minulost?

Jeff Bates

Mladý dospělý člen popisuje, jak nám to, že pozveme Ježíše Krista, aby se stal součástí našeho života, může pomoci kráčet kupředu.

Používání celého názvu Církve bylo nepraktické, ale stále to za to

Lauri Aholaová

Mladý dospělý člen vypráví, jak mu to, že se řídil radou presidenta Nelsona, pomohlo lépe se podělit o evangelium.

Nacházení radosti v práci na Pánově díle

Mladí dospělí z celého světa hovoří o tom, jak se podílejí na pokračujícím Znovuzřízení.

DALŠÍ ZDROJE A MATERIÁLY

V aplikaci Knihovna evangelia a na stránkách liahona.ChurchofJesusChrist.org je možné:

- Najít aktuální vydání.
- Najít texty dostupné pouze v elektronické podobě.
- Vyhledávat v minulých vydáních.
- Odeslat redakci vlastní příběhy či zpětnou vazbu.
- Objednat si předplatné nebo ho někomu darovat.
- Obohatit své studium pomocí elektronických nástrojů.
- Sdílet oblíbené články a videa.
- Stáhnout si nebo vytisknout články.
- Poslechnout si své oblíbené články.

KONTAKTUJTE NÁS

Své otázky či zpětnou vazbu můžete poslat na adresu liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Své příběhy můžete zaslat prostřednictvím stránek liahona.ChurchofJesusChrist.org nebo poštou na adresu:

Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

DUBEN 2020, 28. ROČNÍK, ČÍSLO 2 LIAHONA 16719 121

Mezinárodní časopis Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

První předsednictvo: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kvorum Dvanácti apoštolů: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Šéfredaktor: Randy D. Funk

Poradci: Becky Cravenová, Sharon Eubanková, Cristina B. Francová, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Výkonný ředitel: Richard I. Heaton

Ředitel církevních časopisů: Allan R. Loyborg

Manažer obchodu: Garff Cannon

Výkonný redaktor: Adam C. Olson

Asistent výkonného redaktora: Ryan Carr

Asistent publikace: Camila Castrillón

Autorský a redakční tým: David

Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabalová, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinboroughová, Richard M. Romney, Mindy Anne Seluová, Lori Fuller Sosaová, Chakell Wardleighová, Marissa Widdisonová

Ředitel pro grafickou úpravu:

Tadd R. Peterson

Designerský tým: Jeanette Andrewsová,

Fay P. Andrusová, Mandie Bentleyová,

C. Kimball Bott, Thomas Child,

Joshua Dennis, David Green, Colleen

Hinckleyová, Eric P. Johnsen, Susan

Lofgrenová, Scott M. Mooy, Aleni

Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole

Walkenhorstová

Koordinátor pro duševní vlastnictví:

Collette Nebeker Auneová

Vedoucí výroby: Jane Ann Petersová

Produkční tým: Ira Glen Adair, Julie

Burdettová, José Chavez, Thomas

G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny

J. Nilsonová, Marissa M. Smithová

Příprava tisku: Joshua Dennis,

Ammon Harris

Ředitel pro tisk: Steven T. Lewis

Ředitel pro distribuci: Nelson Gonzalez

Překlad: Martin Prachář

Distribuce: Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Informace o předplatném:

Objednávky předplatného a změny

adresy vyřizuje oddělení Customer

Service

Bezplatná linka: 800 142 827

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ChurchofJesusChrist.org

Web: store.ChurchofJesusChrist.org

Cena za roční předplatné: 61,25 CZK

(české vydání)

Rukopisy a dotazy zasílejte on-line

na stránkách liahona.ChurchofJesusChrist.org

Christ.org; e-mailem na adresu

liahona@ChurchofJesusChrist.org; nebo

poštou na adresu: Liahona, Rm. 2420,

50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT

84150-0024, USA.

Liahona (název pochází z knihy

Mormonovy a znamená „kompas“

neboli „ukazatel“) je vydávána albánsky,

anglicky, arménsky, bismalsky, bulharsky,

cebuánsky, česky, čínsky, v zjednodušené

čínštině, dánsky, estonsky, fidžijsky,

finský, francouzsky, holandsky,

chorvatsky, indonésky, islandsky, italsky,

japonsky, kambodžsky, kiribatsky,

korejsky, litevsky, lotyšsky, maďarsky,

malgašsky, maršalsky, mongolsky,

německy, norský, polsky, portugalsky,

řecky, rumunsky, rusky, samoánsky,

slovinšsky, svahilsky, španělsky, švédsky,

tagalšsky, tahitsky, thajsky, tonžsky,

ukrajinsky, urdu a vietnamsky.

(Periodičnost se liší podle jazyka.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc. All

rights reserved. Vytiskeno ve Spojených

státech amerických.

Informace o copyrightu: Není-li

uvečeno jinak, mohou jednotlivci

kopírovat materiály z Liahony pro

osobní, nekomerční použití (včetně

církevních povolání). Toto právo může

být kdykoli odňato. Obrazový materiál

nesmí být kopírován v případě, že je

u díla v údaji o autorovi kopírování

zakázáno. S případnými dotazy ohledně

copyrightu se obraťte na Intellectual

Property Office, 50 E. North Temple St.,

FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA;

e-mail: cor-intellectualproperty@

ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States

and Canada: April 2020 Vol. 28 No. 2.

LIAHONA (USPS 311-480) Czech (ISSN

1085-4258) is published six times a

year (January, April, May, July, October,

and November) by The Church of Jesus

Christ of Latter-day Saints, 50 E. North

Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA

subscription price is \$4.00 per year;

Canada, \$4.80 plus applicable taxes.

Periodicals Postage Paid at Salt Lake

City, Utah. Sixty days' notice required

for change of address. Include address

label from a recent issue; old and new

address must be included. Send USA

and Canadian subscriptions to Salt Lake

Distribution Center at address below.

Subscription help line: 1-800-537-5971.

Credit card orders (Visa, MasterCard,

American Express) may be taken by

phone. (Canada Poste Information:

Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see

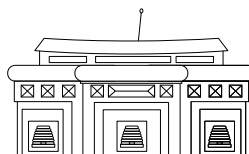
DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND

MILITARY FACILITIES: Send address

changes to Distribution Services, Church

Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake

City, UT 84126-0368, USA.

GENERÁLNÍ KONFERENCE V PRŮBĚHU LET

Každoroční dubnová a říjnová generální konference, která letos slaví své 190. výročí, je již dlouholetou tradicí, ale v průběhu let došlo k několika zajímavým změnám:

1830

Dva měsíce po zorganizování Církve předsedal Joseph Smith první generální konferenci ve Fayette ve státě New York. Zúčastnilo se jí asi 30 členů Církve a několik dalších osob.

1850

Noviny *Deseret News* zveřejnily první úplnou zprávu z konference, protože mladý reportér George D. Watt dokázal těsnopisem přepsat jednotlivé proslovy.

1867

Generální konference trvala čtyři dny místo obvyklých tří, protože shromáždění si odhlasovali, že zůstanou o jeden den déle.

1924

V Tabernaclu byly u řečnického pultu poprvé použity mikrofony. Dříve se řečníci museli spoléhat jen na sílu svého hlasu, pokud chtěli být slyšet.

1949

Díky kamerám umístěným v Tabernaclu byla konference poprvé vysílána v televizi.

two P. M.
Conference called to order by W. Snow, singing, prayer by W. Snow, singing.
Elder O. Hyde delivered a lecture to the Honorable Chancellor and board of Regents of the University of the State of Deseret, in presence of the Conference, on Education.
Education is not confined to letters only, but to the excluding of all darkness, and when a man has ascended to the summit, he

guage is better than n
If you could bring all
thors now living, tog
will express their ide
ent words, and they w
that our language is
yet we have to use th
have, in order to acc
object which is before
fil the obligations we
one to the other, by u
struments already in o
A certain portion of
perty ought to be dev

1962

Proslovy byly v Tabernaclu poprvé tlumočeny do jiných jazyků – do němčiny, nizozemštiny a španělštiny. Nyní jsou proslovy tlumočeny do více než 90 jazyků!

1967

Generální konference byla vysílána v televizi barevně. Muži v pěveckém sboru Tabernacle Choir měli světle modrá saka a ženy měly halenky v lososové barvě.

1977

Délka konference se změnila ze tří dnů a šesti generálních zasedání na dva dny a pět generálních zasedání.

2000

Nové Konferenční centrum v Salt Lake City, s kapacitou 21 000 míst, hostilo svou první generální konferenci.

Chcete-li najít proslovy z aktuální i minulých generálních konferencí, navštivte stránku gc.ChurchofJesusChrist.org nebo oddíl „Generální konference“ v aplikaci Knihovna evangelia.

Církev Ježíše
Krista Svatých
posledních
dnů připra-
vuje svět na
onen den, kdy
„země napl-
něna bude
známostí
Hospodina“
(Izaiáš 11:9).

President
Russell M. Nelson

Budoucnost Církve

PŘÍPRAVA SVĚTA NA SPASITELŮV DRUHÝ PŘÍCHOD

Vy i já máme možnost zapojovat se do pokračujícího procesu Znovuzřízení evangelia Ježíše Krista. Toto dílo je zázračné! Není vytvořeno člověkem! Pochází od Pána, který řekl: „Urychlím dílo své v čase jeho.“ (Nauka a smlouvy 88:73.) Toto dílo je zplnomocněno božským prohlášením učiněným před 200 lety. Sestávalo z pouhých sedmi slov: „Toto je můj Milovaný Syn. Slyš jej!“ (Viz Joseph Smith–Životopis 1:17.)

Toto prohlášení pronesené Všemohoucím Bohem přivedlo mladého Josepha Smitha k Pánu Ježíši Kristu. Oněch sedm slov započalo proces Znovuzřízení Jeho evangelia. Proč? Protože náš živý Bůh je Bohem milujícím! Chce, aby Jeho děti získaly nesmrtelnost a věčný život! Veliké dílo posledních dnů, jehož jsme součástí, bylo založeno podle stanoveného časového plánu, aby požehnalo čekajícímu a plakajícímu světu.

Nedokáží mluvit o Znovuzřízení klidným hlasem. Tato historická událost je naprosto fantastická! Je neuvěřitelná! Je dechberoucí! Jak úžasné je, že přišli poslové z nebe, aby předali pravomoc a moc konat toto dílo!

V dnešní době se dílo Páně v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů ubírá kupředu zrychleným tempem. Tato Církev bude mít nevídanou a jedinečnou budoucnost. „Oko nevidalo, ani ucho neslýchalo, ... co připravil Bůh těm, kteříž jej milují.“ (1. Korintským 2:9; viz také Nauka a smlouvy 76:10.)

Pamatujte na to, že plnost Kristova poslání leží v budoucnosti. Proroctví o Jeho Druhém příchodu se mají teprve naplnit. Přibližujeme se k vrcholnému bodu této poslední dispensace – kdy se Druhý příchod Spasitele stane skutečností.

Shromažďování Izraele na obou stranách závoje

Nezbytným preludiem k onomu Druhému příchodu je dlouho očekávané shromáždění rozptýleného Izraele. (Viz 1. Nefi 15:18; viz také titulní strana Knihy Mormonovy.) Tato nauka o shromažďování je jedním z důležitých učení Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Pán prohlásil: „Dám vám znamení, ... kdy budu shromažďovati z jejich dlouhého rozptýlení lid svůj, ó dome Izraele, a opět mezi ním založím svůj Sion.“ (3. Nefi 21:1.)

Této nauce nejenom učíme, ale rovněž se na ní podílíme. Činíme tak, když pomáháme shromažďovat vyvolené Páně na obou stranách závoje. V rámci stanoveného konečného určení země a jejích obyvatel mají být naši zesnulí příbuzní vykoupeni. (Viz Nauka a smlouvy 128:15.) Díky milosrdenství lze výzvu, aby „přišli ke Kristu“ (Jákob 1:7; viz také Moroni 10:32; Nauka a smlouvy 20:59), nabídnout i těm, kteří zemřeli bez znalosti evangelia (viz Nauka a smlouvy 137:6–8). Jejich příprava ale do určité míry vyžaduje pozemské úsilí druhých. Shromažďujeme rodokmeny, vytváříme rodinné skupinové záznamy a konáme zástupnou chrámovou práci, abychom shromáždili jednotlivce k Pánu a do jejich rodin. (Viz 1. Korintským 15:29; 1. Petrova 4:6.)

Rodiny mají být zpečetěny na celou věčnost. (Viz Nauka a smlouvy 2:2–3; 49:17; 138:48;

*Pamatujte na to,
že plnost Kristova
poslání leží
v budoucnosti.*

Joseph Smith–Životopis 1:39.) Mezi otci a dětmi má být vytvořen stmelující článek. V naší době má dojít k celkovému, úplnému a dokonalému spojení všech dispensací, klíčů a mocí. (Viz Nauka a smlouvy 128:18.) Z těchto posvátných důvodů jsou nyní po celé zemi rozestaty svaté chrámy. Znovu zdůrazňuji, že stavba těchto chrámů možná nezmění váš život, ale vaše služba v chrámu ho změní nepochybně.

Přichází čas, kdy ti, kteří nejsou poslušní Pána, budou odděleni od těch, kteří Ho poslušní jsou. (Viz Nauka a smlouvy 86:1–7.) Naše největší jistota spočívá v tom, že budeme neustále hodni vstupu do Jeho svatého domu. Tím největším darem, který můžete Pánu dát, je uchovávat se neposkvrněnými od světa a být způsobilí navštěvovat Jeho svatý dům. Darem, který dá Pán vám, bude pokoj a bezpečí pramenící z vědomí, že jste hodni se s Ním setkat, ať již ta chvíle nastane kdykoli.

Příchod Knihy Mormonovy je kromě chrámové práce znamením pro celý svět, že Pán začal shromažďovat Izrael a naplňovat smlouvy, které uzavřel s Abrahamem, Izákem a Jákobem. (Viz Genesis 12:2–3; 3. Nefi 21; 29.)

Kniha Mormonova hlásá nauku shromažďování. (Viz např. 1. Nefi 10:14.) Díky ní se lidé dozvídají o Ježíši Kristu, získávají víru v Jeho evangelium a vstupují do Jeho Církve. Kdyby nebylo Knihy Mormonovy, zaslíbené shromažďování Izraele by ve skutečnosti nenastalo.

Pro toto shromažďování je zcela zásadní také misionářská práce. Služebníci a služebnice Páně se vydávají hlásat Znovuzřízení. V mnohých národech naši členové a misionáři hledají příslušníky rozptýleného Izraele; pátrají po nich „v děrách skalních“ (Jeremiáš 16:16) a loví je jako ryby – podobně jako v dávných dobách.

Misionářská práce přivádí lidi ke smlouvě, kterou Pán uzavřel v dávné době s Abrahamem:

„Ty budeš požehnáním pro símě své po sobě, takže v rukou svých ponesou tuto službu a Kněžství ke všem národům;

A já jim požehnám skrze jméno tvé; neboť tolik, kolik jich přijme toto evangelium, bude nazváno podle jména tvého a bude počítáno za símě tvé a povstanou a budou tě velebiti jako otce svého.“ (Abraham 2:9–10.)

Misionářská práce je pouhým začátkem tohoto požehnání. Naplnění a završení těchto požehnání přichází tehdy, když se ti, kteří vstoupili do vod křtu, v životě zdokonalí natolik, že mohou vstoupit do svatého chrámu. Přijetí obdarování v chrámu pečeti členy Církve k Abrahamově smlouvě.

Rozhodnutí přijít ke Kristu není záležitostí fyzického místa; je to záležitost osobního závazku. Všichni členové Církve mají přístup k nauce, obřadům, klíčům kněžství a požehnáním evangelia, ať se nacházejí kdekoli. Lidé mohou být „[přivedeni] k poznání Pána“ (3. Nefi 20:13), aniž by opustili svou domovskou zemi.

Je pravda, že v počátečním období Církve obrácení často znamenalo

Tím největším darem, který můžete Pánu dát, je uchovávat se neposkvrněnými od světa a být způsobilí navštěvovat Jeho svatý dům.

*Slibuji vám, že když
budete následovat
Ježíše Krista,
naleznete trvalý
klid a opravdovou
radost.*

i emigraci. Nyní se ale shromažďování uskutečňuje v každém národě. Pán nařídil založit Sion (viz Nauka a smlouvy 6:6; 11:6) v každé oblasti, kde stanovil, aby se Jeho Svatí narodili a žili. Shromažďovací místo pro brazilské Svaté je v Brazílii; shromažďovací místo pro nigerijské Svaté je v Nigérii; shromažďovací místo pro korejské Svaté je v Koreji. Sion znamená „čistí v srdci“ (Nauka a smlouvy 97:21). Je všude tam, kde jsou spravedliví Svatí.

Duchovní bezpečí bude vždy záviset na tom, *jak* člověk žije, nikoli *kde* žije. Slibuji vám, že když se budeme co nejlépe snažit používat víru v Ježíše Krista a skrze pokání čerpat z moci Jeho Usmíření, získáme poznání a moc Boží, jež nám budou pomáhat přinášet požehnání znovuzrozeného evangelia Ježíše Krista každému národu, pokolení, jazyku a lidu a připravovat svět na Druhý příchod Páně.

Druhý příchod

Pán se vrátí do země, kterou učinil svatou díky své službě, kterou tam během smrtelnosti

vykonal. Vítězně znovu přijde do Jeruzaléma. V královském červeném rouchu, které symbolizuje Jeho krev, se vrátí do Svatého města. (Viz Nauka a smlouvy 133:46–48.) Tam i všude jinde „se zjeví sláva Hospodinova, a uzří [to] všeliké tělo spolu“. (Izaiáš 40:5; viz také Nauka a smlouvy 101:23.) „Nazváno bude jméno jeho Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kníže pokoje.“ (Izaiáš 9:6.)

Bude vládnout ze dvou hlavních měst světa – jedno bude ve starém Jeruzalémě (viz Zachariáš 14) a druhé v Novém Jeruzalémě, vybudovaném „na americkém kontinentu“ (Články víry 1:10). Z těchto středisek bude řídit záležitosti své Církve a království. V Jeruzalémě bude vybudován další chrám. Z tohoto chrámu bude vládnout na věky jako Pán pánů. A z chrámu bude vyvěrat voda. Vody Mrtvého moře budou uzdraveny. (Viz Ezechiel 47:1–8.)

Onoho dne bude označován novými jmény a bude obklopen neobyčejnými Svatými. Bude znám jako „Pán pánů ... a Král králů, i ti, kteříž [budou] s ním, [budou ti, kteří jsou] povolání,

a vyvolení, a věrní“ (Zjevení 17:14) tomu, co jim bylo zde ve smrtelnosti svěřeno. „Kralovatiť bude na věky věků.“ (Zjevení 11:15.)

Země se navrátí do rajskeho stavu a bude obnovena. Bude nové nebe a nová země. (Viz Zjevení 21:1; Eter 13:9; Nauka a smlouvy 29:23–24.)

Je naším úkolem – naší výsadou – pomoci připravovat svět na onen den.

Čelte budoucnosti s vírou

Mezitím, nyní a zde, žijeme v neklidné době. Zemětřesení a tsunami přinášejí zkázu, vlády se hroutí, ekonomické tlaky jsou nelítostné, rodina je vystavena útoku a počet rozvodů stoupá. Máme mnoho důvodů k obavám. Není ale nutné, aby naše obavy vytlačily naši víru. S těmito obavami můžeme bojovat tím, že svou víru budeme posilovat.

Proč potřebujeme mít tak nezlomnou víru? Protože jsou před námi náročné dny. Jen ojedinele bude v budoucnu snadné nebo populární být věrným Svatým posledních dnů. Každý z nás bude zkoušen. Apoštol Pavel varoval, že v posledních dnech ti, kteří pilně následují Pána, „protivenství míti budou“ (2. Timoteovi 3:12). Právě toto pronásledování vás může buď rozdrtit do nečinné slabosti, nebo vás může motivovat k tomu, abyste byli v každodenním životě lepším příkladem a měli více odvahy.

To, *jak* se stavíte k životním zkouškám, je součástí rozvíjení vaší víry. Síla přichází tehdy, když si uvědomujete, že máte božskou podstatu, dědictví nekonečné hodnoty. Pán připomíná vám, vašim dětem i vnoučatům, že jste právoplatnými dědici, že jste byli uchováni v nebi pro konkrétní období a místo ke zrození, růstu a k tomu, abyste se stali nositeli Jeho korouhve a lidem smlouvy. Budete-li kráčet po Pánově

cestě spravedlivosti, budete mít to požehnání, že budete setrvávat v Jeho dobrotivosti, a budete světlem a spasitelem pro Jeho lid. (Viz Nauka a smlouvy 86:8–11.)

Udělejte vše, co je zapotřebí k tomu, abyste posilovali víru v Ježíše Krista, tím, že budete prohlubovat porozumění nauce vyučované v Jeho znovuzřízené Církvi a že budete neúnavně hledat pravdu. Ukotvení v čisté nauce budete schopni vykročit kupředu s vírou a houževnatou vytrvalostí a radostně dělat vše, co bude ve vaší moci, abyste naplnili záměry Páně.

Přijdou dny, kdy budete sklíčení a budete ztrácet odvalu. A tak se modlete o odvahu to nevzdát! Naneštěstí vás zradí i někteří, které jste považovali za své přátele. A něco vám prostě bude připadat nespravedlivé.

Slibuji vám však, že když budete následovat Ježíše Krista, naleznete trvalý klid a opravdovou radost. Budete-li své smlouvy dodržovat stále důsledněji a budete-li bránit Církev a království Boží, jež jsou na zemi v dnešní době, Pán vám požehná silou a moudrostí, abyste dokázali uskutečnit to, co mohou uskutečnit jedině členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

Máme být budovateli osobní víry v Boha, víry v Pána Ježíše Krista a víry v Jeho Církev. Máme budovat rodiny a být zpečetěni ve svatém chrámu. Máme budovat Církev a království Boží na zemi. (Viz Matouš 6:33.) Máme se připravovat na své vlastní božské určení – na slávu, nesmrtelnost a věčné životy. (Viz Římanům 2:7; Nauka a smlouvy 75:5.)

Pokorně vám svědčím o tom, že – jak prohlásil Prorok Joseph Smith – znovuzřízené evangelium Ježíše Krista „půjde směle, vznešeně a nezávisle dál, dokud nepronikne každý světadíl, nenavštíví každý kraj, nezaplaví každou zemi a dokud [ho] každý neuslyší, dokud nebude dosaženo Božích záměrů a velký Jehova neřekne, že dílo je dokonáno“ (*History of the Church*, 4:540).

Jsmo zapojeni do díla Všemohoucího Boha. Modlím se o to, aby na každém z vás jednotlivě spočívala Jeho požehnání. ■

Síla přichází tehdy, když si uvědomujete, že máte božskou podstatu, dědictví nekonečné hodnoty.

Berglind Guðnasonová

Árnessýsla, Island

Berglind (vlevo) se svou sestrou Elín (vpravo). Když byla Berglind v nejhlubší depresi, jakou kdy zažila, měla pocit, že už nemůže jít dál. Tím, že o svých obtížích mluvila se svou rodinou a svými přáteli, našla, pomoci nástrojů, které jí poskytl Nebeský Otec, duchovní a citové uzdravení.

MINDY SELU, FOTOGRAFKA

ZJISTĚTE VÍCE

Přečtěte si více o Berglindině cestě víry a podívejte se na další fotografie v on-line verzi tohoto článku v Knihovně evangelia nebo na stránce ChurchofJesusChrist.org/go/42013.

Hodně mi pomohlo, že jsem o své depresi mluvila se svou rodinou a přáteli. A zároveň z toho vzešla i další pomoc. Nechtěla jsem brát léky ani chodit na terapii. Stále jsem si opakovala: „Mám Boha.“ Ale Bůh nám poskytuje mnoho dalších nástrojů, jako jsou léky a terapie, které můžeme použít společně s duchovním přístupem.

Když jsem zápolila s nejhlubší depresí, lidé mi říkali: „Bude to lepší.“ Unavovalo mě pokaždé to slyšet, ale, i když to zní neuvěřitelně, je to pravda.

Nikdy jsem si nemyslela, že budu tak šťastná, jako jsem teď. Občas ještě zápolím, ale s pomocí nástrojů, které mi dal Nebeský Otec, to zvládám. Když nyní pociťuji, že přichází deprese, říkám si, že jsem milována, mám kolem sebe lidi, se kterými mohu mluvit, a že bude lépe.

Zásady pastýřské služby

PASTÝŘSKÁ SLUŽBA PROSTŘEDNICTVÍM GENERÁLNÍ KONFERENCE

Díky všem těm povzbuzujícím citátům, rodinným tradicím a učení Pánových služebníků nám generální konference poskytuje mnoho příležitostí k pastýřské službě – před víkendem, kdy generální konference probíhá, během něj, i po něm.

Susie a Tom Mullenovi jako učitelé třídy přípravy na misi pravidelně vyzývají členy své třídy, aby někoho pozvali ke sledování generální konference. „Někoho k něčemu zvát či vybízet je nedílnou součástí misionářské práce, a je tomu tak i s pastýřskou službou,“ říká Susie Mullenová. „Naši studenti poté vždy podávají zprávu o tom, jak to dopadlo a jaký ohlas to mělo u toho, jemuž byla pozvánka či výzva určena.“

Zde je několik příkladů toho, co jejich studenti ve svých zprávách o tom, jak se snažili udělat něco pro druhé, zmínili:

- „V rámci pastýřské služby jsme pověřeni pečovat o jednoho přítele, kterého trápí nějaké záležitosti, se kterými si neví rady. Vyzvali jsme ho, aby sledoval generální konferenci a zaměřil se na možné odpovědi. Když jsme ho navštívili po konferenci, řekl nám, že zaznamenal spoustu námětů, které by mu mohly pomoci.“
- „Uspořádali jsme večírek se sledováním generální konference a každý přinesl nějaké dobroty. Moc se nám to líbilo, a tak jsme se rozhodli, že příště to uspořádáme znovu.“
- „Pozval jsem kamaráda, aby se na generální konferenci díval se mnou. Když jsme o tom mluvili, rozhodli jsme se zajet do sborového domu a zjistit, zda bychom ji mohli sledovat tam. Udělali jsme to tak, a byla to ta nejlepší zkušenost!“

Jak Mullenovi a jejich studenti zjistili, vykonávat pastýřskou službu prostřednictvím generální konference lze mnoha způsoby. Je to skvělá možnost, jak vést užitečné rozhovory a dělit se o povzbuzující citáty, rodinné tradice a učení Pánových služebníků.

Pozvěte druhé k sobě domů

„Spasitel přikázal svým následovníkům, aby se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás“ (Jan 13:34). A tak se zaměřujeme na to, jak nás miloval. ... Když Ho učiníme svým vzorem, máme se vždy snažit projevovat o každého zájem a začlenit ho mezi sebe.“ – President Dallin H. Oaks¹

ZÁSADY K ZAMYŠLENÍ

„Všiml si“

Spasitel si s láskou dělal čas na to, aby vnímal potřeby druhých, a pak jednal, aby tyto potřeby uspokojil. (Viz Matouš 9:35–36; Jan 6:5; 19:26–27.) My můžeme dělat totéž.

„Okamžitě nás pozval“

Když si všimneme, jaké potřeby mají ti, kterým sloužíme, dalším krokem je jednat.

„Naslouchání slovům proroků“

Máme se často scházet (viz Moroni 6:5), abychom se spolu učili, abychom společně rostli a abychom mluvili o duchovních záležitostech, které mají pro naši duši největší význam.

„Pojď, prorokovi naslouchej a slovo Boží slyš“² může být jednou z nejdůležitějších výzev, které předáme těm, jimž sloužíme.

„Láska a přátelství“

Abychom opravdu mohli pomáhat druhým a abychom je mohli nějak ovlivnit, musíme si k nim vytvořit vztah charakterizovaný soucitem a „láskou nepředstíranou“ (viz Nauka a smlouvy 121:41).

Před lety si náš úžasný domácí učitel Mike **všiml**, že jsem se svými dětmi mohla sledovat generální konferenci pouze na malém notebooku. **Okamžitě nás pozval** k sobě domů, abychom sledovali konferenci s ním a s jeho manželkou, Jackie, a trval na tom, že budou moc rádi, když přijdeme. Moje děti byly nadšené, že budou moci sledovat konferenci prostřednictvím skutečné televize a já jsem si velmi vážila této podpory – a všichni jsme si společně strávené chvíle užili.

Od té doby se společné sledování konference stalo tradicí. I když jsme si později pořídili vlastní televizi, pokaždé jsme o generální konferenci se svými polštáři, poznámkovými bloky a něčím dobrým na zub nadšeně zavítali k Mikeovi a Jackie. Díky společnému **naslouchání slovům proroků** to pro nás byl ještě výjimečnější zážitek. Byli jsme jako rodina. Z Mikea a Jackie se stali jedni z mých nejlepších přátel a další prarodiče pro mé děti. Jejich **láska a přátelství** byly pro mou rodinu neuvěřitelným požehnáním. Jsem moc vděčná za jejich ochotu otevřít nám svůj domov a své srdce.

Suzanne Erdová, Kalifornie, USA

Sdílejte na internetu

„Sociální sítě jsou celosvětové nástroje, které mohou na osobní úrovni pozitivně ovlivnit velké množství jednotlivců a rodin. A jsem přesvědčen, že nadešel čas, abychom my jakožto učedníci Kristovi používali tyto inspirované nástroje vhodným způsobem a o něco efektivněji k tomu, abychom svědčili o Bohu, Věčném Otci, Jeho plánu štěstí pro Jeho děti a o Jeho Synu, Ježíši Kristu, jakožto Spasiteli světa.“ – starší David A. Bednar³

Internet nám umožňuje **dělit se o evangelium** s celým světem. To se mi na tom líbí! Vyměňuji si s druhými náměty na činnosti během generální konference, ale především se snažím pomáhat druhým **rozvíjet diskusi** ohledně proslovů z generální konference. Možnost slyšet otázky druhých nám může často pomoci vnímat téma v novém světle a může se stát odrazovým můstkem pro vlastní skvělé otázky k diskusi.

Zjistila jsem, že když při diskusích o proslovech z generální konference, které vedeme s rodinami, jimž sloužíme v rámci pastýřské služby, **používáme otázky**, pomáhá nám to vnímat jak jejich silné stránky, tak jejich potřeby. Jedna z mých oblíbených otázek zní: Co bylo podle vás hlavní myšlenkou posledního zasedání generální konference?

Odpověď na takovou otázku vám téměř vždy umožní si uvědomit, co se v jejich životě děje a co je pro ně důležité. Umožní vám to stát se lepším bratrem či sestrou, kteří jsou pověřeni pastýřskou službou, protože si díky tomu ohledně nich utvoříte mnohem jasnější představu. ■

Camille Gillhamová, Colorado, USA

POZNÁMKY

1. Dallin H. Oaks, „Love and the Law“ (video), mormonandgay.ChurchofJesusChrist.org.
2. „Pojď, prorokovi naslouchej“, *Náboženské písně*, č. 12.
3. David A. Bednar, „Flood the Earth through Social Media“, *Liahona*, Aug. 2015, 50.
4. *Každé evangelium mé – příručka k misionářské službě* (2005), 183.

ZÁSADY K ZAMYŠLENÍ

„Dělit se o evangelium“

Zavázali jsme se, že budeme „státí jako svědkové Boží za všech dob a ve všech věcech a na všech místech“ (Mosiáš 18:9).

„Rozvíjet diskusi“

Poselství z generální konference mohou inspirovat úžasné, podnětné a duchovně laděné rozhovory. Takovéto diskuse mohou posilovat vaše vztahy, napomáhat růstu vašeho svědectví a přinášet vám radost (viz Nauka a smlouvy 50:22).

„Používáme otázky“

„Vhodné otázky vám pomohou pochopit zájmy, obavy nebo otázky, které mají druzí. Mohou obohatit vaši výuku, přizvat Ducha a pomoci [druhým], aby se učili.“⁴

**Starší LeGrand
R. Curtis ml.**

Sedmdesátník –
generální autorita
a církevní historik
a zapisovatel

Pokračující proces **ZNOVUZŘ**

Znovuzřízení započalo
v Posvátném háji před 200 lety
a pokračuje i dnes – a vy i já
toho můžeme být součástí.

ÍZENÍ

Je úžasné a napínavé žít na zemi právě v této době. Máme to požehnání účastnit se velkých událostí, které se odehrávají v dispensaci plnosti časů – v rámci přípravy na Druhý příchod Páně.¹ Máme možnost nejen sledovat, jak se tyto velkolepé události odvíjejí, ale také být jejich součástí.²

O Znovuzřízení evangelia někdy mluvíme tak, jako kdyby se událo celé najednou. Před dvěma sty lety tento proces zahájilo První vidění, ale Znovuzřízení tím samozřejmě neskončilo. Dílo Páně pokračovalo skrze Josepha Smitha a jeho spolupracovníky přeložením Knihy Mormonovy, znovuzřízením kněžství, zorganizováním Církve, vysláním misionářů, budováním chrámů, zorganizováním Pomocného sdružení a tak dále. Tyto události související se Znovuzřízením měly svůj počátek v roce

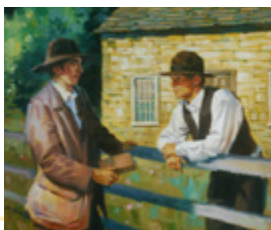
1820 a pokračovaly po dobu života Josepha Smitha.

Jakkoli úžasné je to, co Bůh skrze Josepha Smitha zjevil, Znovuzřízení nebylo za Josepha života dokončeno. Prostřednictvím proroků, kteří přišli po Josephovi, například probíhá rozvoj chrámové práce; obdrželi jsme další písma; písma byla přeložena do mnoha jazyků; evangelium se šíří po celém světě; byla zorganizována Nedělní škola, Mladé ženy, Primárky a kněžská kvora a došlo k řadě dalších úprav církevní organizace a postupů.

„Jsme svědky pokračujícího procesu Znovuzřízení,“ řekl prezident Russell M. Nelson. „Pokud si myslíte, že Církev byla plně znovuzřízena, vidíte jen začátek. Přejde toho mnohem více. ... Počkejte na příští rok. A pak na další rok. Jezte vitamíny. Odpočívejte. Bude to úžasné!“³

*Bůh nám dal
velkolepou
příležitost
hrát v tomto
důle zcela
zásadní roli.*

*Samuel Smith, misionář z počátků
Církve, se dělí o Knihu Mormonovu*

V souladu s prohlášením presidenta Nelsona, že proces Znovuzřízení pokračuje dál, jsme v Církvi svědky mnoha významných změn od doby, kdy se stal jejím presidentem. Patří mezi ně restrukturalizace kněžských kvor, nahrazení domácích a navštěvujících učení pastýřskou službou a zavedení na domov zaměřeného a Církví podporovaného přístupu ke studiu evangelia.⁴ Od té doby proběhly i další úpravy a další budou přicházet.

Příklad ze západní Afriky

Na mé svědectví o pokračujícím charakteru Znovuzřízení mělo vliv pět let, jež jsem strávil službou v předsednictvu území Afrika-západ. Svědectví o evangeliu mám již od svého mládí. Ale když jsem žil v Africe, setkával jsem se s mnoha členy patřícími mezi první západoafričany,

muži jezdili po Ghaně a učili evangelium tak, jak se nachází v našich materiálech. Jakmile v roce 1978 přijeli misionáři, dal se James pokřtít hned prvního dne, kdy se v Ghaně konaly křty Svatých posledních dnů.

Fred se v době, kdy byl členem teprve krátce, zúčastnil pohřbu příbuzného, který byl kmenovým náčelníkem. Tam se dozvěděl, že záměrem rodiny bylo ustanovit ho novým náčelníkem. Věděl, že kvůli takovému postavení by musel dělat věci, které jsou v rozporu s jeho vírou a evangeliem, a tak po pohřbu rychle odjel a zřekl se postavení, které by mu přineslo významnost a bohatství.

Poté, co byl zasvěcen chrám Akkra, se James i Fred každý týden vydávali na cestu, která jedním směrem trvala více než čtyři hodiny, aby mohli být chrámovými pracovníky. Když jsem

kteří přijali evangelium. Také jsem viděl, jak se Církev rychle šíří po celém kontinentu, jak vznikají stovky sborů a kůlů, jak jsou chrámy a sborové domy naplněné až k prasknutí věrnými členy a jak dobré ženy a dobří muži celým svým srdcem přijímají znovuzřízené evangelium. Před očima se mi odehrávalo naplnění prorocství Josepha Smitha, že Církev „naplní svět“.⁵

Dva takoví věrní členové, James Ewudzie a Frederick Antwi, mi jednou pomáhali v chrámu Akkra v Ghaně. James byl několik let předtím, než do Ghany přišli misionáři Svatých posledních dnů, součástí skupiny asi 1 000 lidí, kteří při bohoslužbách své vlastní církve používali Knihu Mormonovu a další materiály naší Církve. Modlili se za den, kdy naše Církev přijde i do Ghany. Spolu s ostatními mladými

s nimi vykonával obřady, byl jsem přemožen pocitmi historie, která mě obklopovala. Uvědomoval jsem si historii Církve v Africe, kterou tito dva představovali, a měl jsem pocit, jako kdyby se mnou vykonávali obřady John Taylor nebo Wilford Woodruff nebo jiní členové z počátečního období Církve.

To, co jsem viděl, zažil a pocítil v západní Africe, bylo součástí toho, co Pán řekl Enochovi, že nastane: „A spravedlivost sešlu s nebe; a pravdu vyšlu ze země, aby vydávala svědectví o mém Jednorozeném; ... a spravedlivost a pravda, dám, aby zaplavily zemi jako povodeň, abych shromáždil vyvolené své ze čtyř stran země.“ (Mojžíš 7:62.)

Byl jsem svědkem toho, jak celý africký kontinent zaplavuje spravedlivost a pravda a jak se shromažďují vyvolení z oné části světa. Mé svědectví o Znovuzřízení se posílilo, protože

*Fred Antwi, pionýrský člen
Církve v Ghaně*

jsem byl svědkem toho, jak se před mýma očima odehrává důležitá součást Znovuzřízení.

Také jsem viděl něco dalšího, co souvisí s pokračujícím procesem Znovuzřízení – živoucí víru a duchovní energii mezi africkými členy. Slyšel jsem staršího Davida A. Bednara z Kvo-
ra Dvanácti apoštolů říci: „Kirtland [kde Svátí posledních dnů přebývali v 30. letech 19. století] není jen ve státě Ohio. Je i v Africe.“ Mnozí lidé vstupují v Africe do Církve na základě mocných osobních duchovních zážitků. Tito noví členové s sebou přinášejí duchovní energii a potřebu se dál vzdělávat v evangeliu. Znovuzřízení je pokračující záležitostí i z jejich osobního hlediska. Tak jak se dál a dál učí o Církvi, odvíjejí se jim před očima pravdy evangelia. Totéž platí pro nás všechny, zatímco neustále prohlubujeme své poznání evangelia.

připravovat a posilovat ty, které Pán označuje za svůj „lid smlouvy“ (Nauka a smlouvy 42:36). Smlouvy s Bohem uzavíráme a součástí Jeho lidu smlouvy se stáváme skrze křest, confirmaci, svátost, Melchisedechovo kněžství a chrámové obřady.

Mládež ve frontě u vstupu do chrámu Akkra v Ghaně

Tři způsoby, jak pomáhat v pokračujícím procesu Znovuzřízení

Bůh nám dal velkolepou příležitost hrát v tomto díle zcela zásadní roli. Pán řekl, že „tělo [Církve] má zapotřebí každého údu“ (Nauka a smlouvy 84:110). Všichni členové Církve mají to požehnání se do tohoto pokračujícího procesu Znovuzřízení zapojit. Jak na to?

Jedním ze způsobů, jak se zapojit, je uzavírání a dodržování posvátných smluv. Obřady, včetně obřadů chrámových, nemají žádný smysl, dokud lidé neuzavřou s těmito obřady související smlouvy a nebudou je dodržovat. Sestra Bonnie Parkinová, bývalá generální presidentka Pomocného sdružení, učila: „Uzavírání smluv je výrazem ochotného srdce; dodržování smluv je výrazem srdce věrného.“⁶

Uzavíráním a dodržováním smluv se nejen připravujeme na věčný život, ale také pomáháme

Druhým způsobem, jak se můžeme zapojit do pokračujícího procesu Znovuzřízení, je to, že budeme vykonávat povolání a plnit pověření, která obdržíme. Právě takto postupuje Církev kupředu. Oddaní učitelé učí děti, mládež a dospělé evangeliu. Sestry a bratři pověření pastýřskou službou pečují o jednotlivé členy Církve. Předsednictva a biskupstva poskytují vedení kůlům, okrskům, sborům, odbočkám, kvorům, organizacím, třídám a skupinám. Vedoucí mládeže pečují o mladé ženy a mladé muže. Referenti, tajemníci a tajemnice zaznamenávají důležité informace, které jsou poté zaznamenány i v nebi, a řada dalších členů plní své nezbytné úlohy v přípravě lidí na věčný život a na Druhý příchod Spasitele.

Třetím způsobem, jak se můžeme zapojit do pokračujícího procesu Znovuzřízení, je to, že budeme pomáhat shromažďovat Izrael. Již od

Jak učil president Nelson, naši příležitosti a povinnosti je pomáhat při shromažďování, které se odehrává na obou stranách závoje.

prvních dnů Znovuzřízení je toto klíčovou součástí tohoto díla. Jak učil president Nelson, naši příležitosti a povinnosti je pomáhat při shromažďování, které se odehrává na obou stranách závoje. President Nelson ve svém závěrečném poselství na jeho první generální konferenci v povolání presidenta Církve výstižně prohlásil: „Naše poselství světu je jednoduché a upřímné: zveme všechny Boží děti na obou stranách závoje, aby přišly ke svému Spasiteli, obdržely požehnání svatého chrámu, měly trvalou radost a staly se způsobitelnými pro věčný život.“⁷

Shromažďovat Izrael na této straně závoje znamená konat misionářskou práci. Každý z nás, kdo může sloužit na misii na plný úvazek, by měl tuto příležitost pečlivě zvážit. Já osobně považuji za veliké požehnání, že jsem mohl sloužit v Itálii v době, kdy tam byla

jsme navrhli, že se společně pomodlíme. Poté, co jsme poklekli, jsme ji požádali, aby pronesla modlitbu. Po modlitbě vstala a se slzami v očích řekla: „Dobře, dám se pokřtít.“ A o několik minut později byla skutečně pokřtěna. Následujícího roku se vdala za Sebastiana Carusa

Starší a sestra Curtisovi s několika členy rodiny Carusových

Na křtu Agnese Galdioloové

Církev velmi mladá. Naše odbočky se scházely v pronajatých sálech a my jsme doufali, že jednou tam budou kůly a sbory. Sledoval jsem, jak do Církve přicházejí stateční pionýři a kladou základy pro shromažďování Izraele v této úžasné zemi.

Jedním z nich byla i Agnese Galdioloová. Když jsme ji učili misionářské lekce, pociťovali jsme všichni mocně Ducha. I když ale pociťovala Ducha, věděla, že její rodina bude velmi proti tomu, aby se dala pokřtít. V určitém okamžiku, když byla naplněna Duchem, nicméně souhlasila s tím, že se pokřtít dá. Ráno onoho dne, kdy byl naplánován její křest, ale změnila názor. Přišla před stanoveným časem do pronajatého sálu, kde měla být pokřtěna, aby nám řekla, že kvůli nátlaku své rodiny to udělat nemůže.

Než odešla, souhlasila s tím, abychom si na několik minut popovídali. Šli jsme do třídy, kde

a vychovali čtyři děti, z nichž všechny sloužily na misii a dodnes slouží v Církvi.

Agnese a Sebastiano rovněž sloužili na misii – Sebastiano byl presidentem misie. Když jsem v Itálii sloužil na své druhé misii, 25 let po té první, viděl jsem, co Carusovi a další pionýři vykonali, aby tam rozšířili království Boží. Společně s mými misionáři jsme se snažili budovat Církev a snili jsme o tom, že jednoho dne bude možná v Itálii postaven chrám. Představte si mou radost z toho, že nyní máme chrám v Římě.

Jen málo druhů radosti se dokáže vyrovnat radosti misionářské. Jak veliké požehnání je narodit se v době, kdy se můžeme s radostí zapojovat do pokračujícího procesu Znovuzřízení tím, že pomáháme shromažďovat Izrael!

Misionářskou radost samozřejmě nepociťují jen misionáři na plný úvazek. Každý z nás může pomáhat při obrácení nebo aktivizaci našich

Eliza R. Snowová, vedoucí
Pomocného sdružení
z počátků Církve

sester a bratrů tím, že budeme pracovat bok po boku s misionáři na plný úvazek. Máme příležitost shromažďovat Izrael tím, že budeme zvat druhé, aby přišli a viděli, a že se budeme přátelit s těmi, kteří se učí evangeliu.

Chrámovou prací a prací na rodinné historii pomáháme shromažďovat Izrael na druhé straně závoje. Tato práce je již mnoho let naší posvátnou zodpovědností. Před smrtí Josepha Smitha Svatí vykonávali křty za mrtvé a jen několik málo z nich obdrželo své obdarování a pečetení. Po dokončení chrámu Nauvoo se začalo v mnohem větší míře vykonávat obdarování pro žijící. A v chrámech v Utahu se začala vykonávat také obdarování a pečetení za předky.

Eliza R. Snowová, významná účastnice tohoto procesu znovuzřízení, chápala důležitost této části Znovuzřízení. Trávila mnoho času

v našem bytě v Ghaně a nacházel jsem jména svých evropských předků, která jsme pak s manželkou vzali do chrámu v Akkře. Tuto radostnou příležitost jsme měli i na jiných místech, kam jsme byli posláni.

Skrze Proroka Josepha Smitha Bůh započal proces uskutečňování „znovuzřízení všech věcí, zmiňovaných ústy všech svatých proroků, co počal svět“ (Nauka a smlouvy 27:6). Tento proces Znovuzřízení nadále pokračuje, neboť Bůh „nyní zjevuje“ a „ještě zjeví mnohé veliké a důležité věci týkající se království Božího“ (Články víry 1:9). Jsem nesmírně vděčný, že se můžeme do tohoto pokračujícího procesu Znovuzřízení zapojovat. ■

*„Pokud si myslíte, že Církev
byla plně znovuzřízena,
vidíte jen začátek. Přijde
toho mnohem více.“
– President Nelson*

v obdarovacím domě, kde pomáhala s vykonáváním obřadů.⁸ Během jedné své návštěvy Pomocného sdružení v roce 1869 učila své sestry: „Přemýšlela jsem o tomto velikém díle, které máme vykonat – tedy pomáhat při spasení žijících i mrtvých. Chceme být ... vhodnými a náležitými společníky Bohů a Svatých.“⁹

Díky výstavbě mnoha chrámů po celém světě se dostupnost chrámových obřadů samozřejmě výrazně zvýšila, a další chrámy budou přibývat.

Díky nástrojům, které máme nyní k dispozici, mohou být chrámová práce a práce na rodinné historii běžnou součástí našeho zapojování se do pokračujícího procesu Znovuzřízení. O práci na rodinné historii se zajímám a věnuji se jí již mnoho let, avšak nástroje, které jsou nyní k dispozici on-line, mi velmi pomáhají v úspěšném předkládání rodinných jmen do chrámu. Mám posvátné vzpomínky na to, jak jsem sedával u stolu

*Chrámovou prací
a prací na rodinné
historii pomáháme
shromažďovat
Izrael na druhé
straně závoje.*

POZNÁMKY

1. Viz Efeským 1:10; Nauka a smlouvy 27:13.
2. Viz Daniel 2:35–45; Nauka a smlouvy 65.
3. Russell M. Nelson, v „Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry“, Oct. 30, 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
4. Viz „Inspirované vedení“, *Liahona*, květen 2019, 121.
5. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 135.
6. Bonnie D. Parkinová, „Se svatostí srdce“, *Liahona*, listopad 2002, 103.
7. Russell M. Nelson, „Pojďme všichni vpřed“, *Liahona*, květen 2018, 118–119. President Nelson tuto myšlenku zopakoval, když na generální konferenci o rok později řekl: „Kéž zasvětíme a znovuzasvětíme svůj život službě Bohu a Jeho dětem – na obou stranách závoje.“ („Slovo závěrem“, *Liahona*, květen 2019, 112.)
8. Obdarovací dům byl postaven na Chrámovém náměstí, zatímco se stavěl chrám Salt Lake. Tento dům byl zasvěcen v roce 1855 a do roku 1889 se používal pro chrámové obřady.
9. Eliza R. Snowová, proslov k Pomocnému sdružení sboru Lehi, 27. října 1869, Relief Society Minute Book, 1868–1879, Knihovna církevní historie, 26–27.

MĚLI NADĚJI V KRISTŮV PŘÍCHOD – A MY JI MŮŽEME MÍT TAKÉ

Proroci z Knihy Mormonovy měli naději, že Kristus přijde.
Když čteme jejich slova, můžeme mít tutěž naději v den, kdy opět přijde.

Mindy Seluová

Církevní časopisy

Jaká slova vám přicházejí na mysl, když pomyslíte na Knihu Mormonovu?

Nefité, Lamanité, další -ité?

Válka, pustina, běda?

Pokání, vykoupení, spravedlivost?

Ježíš Kristus?

Naděje?

Velikonoce jsou výbornou příležitostí znovu se zamyslet nad poselstvím Knihy Mormonovy. A především nad jejím poselstvím, že Ježíš je Kristus, náš Spasitel a Vykupitel. Díky Němu můžeme být nakonec osvobozeni od bolestí těla a duše. Od smrti a hříchu. Můžeme překonat cokoli špatného, co nám svět postaví do cesty.

Jednoduše řečeno, můžeme mít naději.

Naděje – pravá naděje, zaměřená na Ježíše Krista – inspirovala dávné proroky k tomu, aby vedli záznamy na zlatých deskách, z nichž se později stala Kniha Mormonova. Jákob nám říká: „Neboť s tímto záměrem jsme toto zapsali, aby mohli vědět, že my jsme věděli o Kristu a *měli jsme naději v jeho slávu* mnoho set let před jeho příchodem.“ (Jákob 4:4; zvýraznění přidáno.)

Jákob si přál, abychom věděli, že on – spolu s dalšími proroky, kteří tento záznam vedli – věděl, že Kristus přijde. Mnohá staletí předtím, než přišel! A k této naději je inspirovala slova proroků, která četli *oni sami*. Jákob vysvětluje: „A nejen my sami jsme měli naději v jeho slávu, ale také všichni svatí proroci, kteří byli před námi.

Vizte, oni věřili v Krista a uctívali Otce v jeho jménu a my také uctíváme Otce v jeho jménu. ...

Pročež, zkoumáme proroky a máme mnohá zjevení a ducha proroctví; a majíce všechna tato svědectví, získáváme naději a naše víra se stává neotřesitelnou.“ (Jákob 4:4–6; viz také 1. Nefi 19:21; Jákob 7:11; Mosiáš 3:13; Helaman 8:16.)

Naděje, kterou čerpali jak ze svých vlastních zkušeností, tak z proroctví, jež četli v písmech, je připravila na den, kdy měl přijít Kristus. Podobně i nás v dnešní době proroci povzbuzují, abychom se připravili na den Kristova návratu. Máme-li mít tutěž naději, musíme i my zkoumat proroky a usilovat o „mnohá zjevení a ducha proroctví“. Jejich svědectví o Ježíši Kristu nejenom posílí naše svědectví, ale také nám pomohou připravit se na Jeho příchod.

Lehi

„Pročež, je tak důležité obeznámiti s těmito věcmi obyvatele země, aby mohli vědět, že není žádného těla, jež může dlít v přítomnosti Boží, aniž by to bylo skrze zásluhy a milosrdenství a milost Svatého Mesiáše, který pokládá život svůj podle těla a opět jej bere mocí Ducha, aby mohl uskutečnit vzkříšení mrtvých, jsa prvním, kdo vstane.“

2. Nefi 2:8

Nefi

„A my mluvíme o Kristu, radujeme se v Kristu, kážeme o Kristu, prorokujeme o Kristu a píšeme podle proroctví svých, aby děti naše mohly vědět, k jakému prameni mohou hledět pro odpuštění hříchů svých.“

2. Nefi 25:26

Alma

„A on půjde, trpě bolesti a strasti a pokušení všeho druhu; a to se stane, aby se naplnilo slovo, jež praví, že na sebe vezme bolesti a nemoci lidu svého.“

A vezme na sebe smrt, aby mohl uvolnit pouta smrti, jež spoutávají lid jeho; a vezme na sebe slabosti jejich, aby nitro jeho mohlo býti naplněno milosrdenstvím podle těla, aby poznal podle těla, jak pomoci lidu svému podle slabostí jeho.“

Alma 7:11–12

Amulek

„A onou velikou a poslední obětí bude Syn Boží, ano, nekonečnou a věčnou.“

A tak on přinese spasení všem těm, kteří uvěří ve jméno jeho; a toto je smyslem této poslední oběti, aby uskutečnila nitro milosrdenství, což přemáhá spravedlnost a uskutečňuje pro lidi prostředek, aby mohli mít víru ku pokání.

A tak může milosrdenství uspokojit požadavky spravedlnosti a obklopuje je náručí bezpečí, zatímco ten, kdo neuplatňuje víru ku pokání, je vystaven celému zákonu požadavků spravedlnosti; tudíž pouze pro toho, kdo má víru ku pokání, se uskuteční veliký a věčný plán vykoupení.“

Alma 34:14–16

Samuel Lamanita

„Neboť vizte, dozajista musí zemřít, aby mohlo přijít spasení; ano, a jemu přísluší a je nezbytné, aby zemřel, aby uskutečnil vzkříšení mrtvých, aby tak lidé mohli býti přivedeni do přítomnosti Páně.“

Ano, vizte, tato smrt uskutečňuje vzkříšení a vykupuje veškeré lidstvo z první smrti – oné duchovní smrti; neboť veškeré lidstvo, jsouc pádem Adamovým odříznuto z přítomnosti Páně, je považováno za mrtvé, jak ve věcech časných, tak ve věcech duchovních.

Ale vizte, vzkříšení Krista vykupuje lidstvo, ano, dokonce veškeré lidstvo, a přivádí je zpět do přítomnosti Páně.“

Helaman 14:15–17

Král Beniamin

„A bude nazýván Ježíš Kristus, Syn Boží. ...

A hle, přijde k svým vlastním, aby k dětem lidským mohlo přijíti spasení, a to skrze víru ve jméno jeho; ...

A on vstane třetího dne z mrtvých; ...

Neboť viz, a také krev jeho usmiřuje hříchy těch, kteří padli přestupkem Adamovým, kteří zemřeli neznajíce vůli Boží ohledně sebe samých neboli kteří hřešili v neznalosti.“

Mosiáš 3:8-11

Mormon

„Vězte, že musíte dojíti poznání otců svých a činiti pokání ze všech svých hříchů a nepravostí a věřiti v Ježíše Krista, že je Syn Boží a že byl zabit Židy a mocí Otcovou opět vstal, čímž získal vítězství nad hrobem; a také v něm je pohlcen osten smrti.

A on uskutečňuje vzkříšení mrtvých, čímž člověk musí býti pozvednut, aby stanul před soudcovskou stolicí jeho.

A on uskutečnil vykoupení světa, čímž je tomu, kdo je před ním soudného dne shledán nevinným, dáno přebývat v přítomnosti Boží v jeho království, aby pěl s nebeskými chóry ustavičnou chválu Otci i Synu i Duchu Svatému, kteří jsou jeden Bůh, ve stavu štěstí, jež nemá žádného konce.“

Mormon 7:5-7 ■

Co pro mě znamenají Velikonoce?

O Velikonocích slavíme „nejdůležitější den v historii“¹ – Vzkříšení našeho Spasitele Ježíše Krista. Tato událost má v plánu štěstí, který připravil Nebeský Otec, ústřední význam.

V předsmrtném životě byl Ježíš Kristus vyvolen, aby byl naším Spasitelem. Slíbil, že zajistí, aby nám mohly být odpuštěny naše hříchy a abychom se mohli navrátit do našeho nebeského domova.

Onoho prvního velikonočního rána Ježíš svůj slib naplnil. Překonal smrt. Díky tomu je On „světlo a život světa; ano, světlo, jež je nekonečné, jež nemůže nikdy býti zatemněno; ano, a také život, který je nekonečný, takže nemůže již býti smrti“ (Mosiáš 16:9).

Jaká požehnání vám Vzkříšení přináší?

POZNÁMKY

1. Dieter F. Uchtdorf, „Pohledte na onoho Muže!“ *Liahona*, květen 2018, 108.
2. Russell M. Nelson, „Zatímco společně kráčíme kupředu“, *Liahona*, duben 2018, 6.

Pokání

Ježíš se každého z nás ptá: „Nevrátíte se nyní ke mně a nebudete činiti pokání z hříchů svých a neobráte se, abych vás mohl uzdravit?“ A slibuje: „Každý, kdo přijde, toho přijmu“ (3. Nefi 9:13–14). Jak se cítíte, když činíte pokání?

Vzkříšení

Smrt je nevyhnutelná, ale Spasitelovo vítězství nad smrtí zajišťuje, že všichni budou vzkříšeni – tělo a duch budou opět spojeny ve své dokonalé podobě. (Viz Alma 11:43). V jakém ohledu vám znalost Vzkříšení přináší naději?

Věčný život

Spasitelovo Usmíření nám umožňuje získat věčný život neboli oslavení. Abychom toto požehnání obdrželi, musíme být poslušni přikázání. President Russell M. Nelson nazval cestu vedoucí k věčnému životu „cestou smlouvy“.² Co musíme dělat, abychom kráčeli po cestě vedoucí k věčnému životu?

Proč nás Král Beniamin vyzývá, abychom se stali takovými, jako jsou děti?

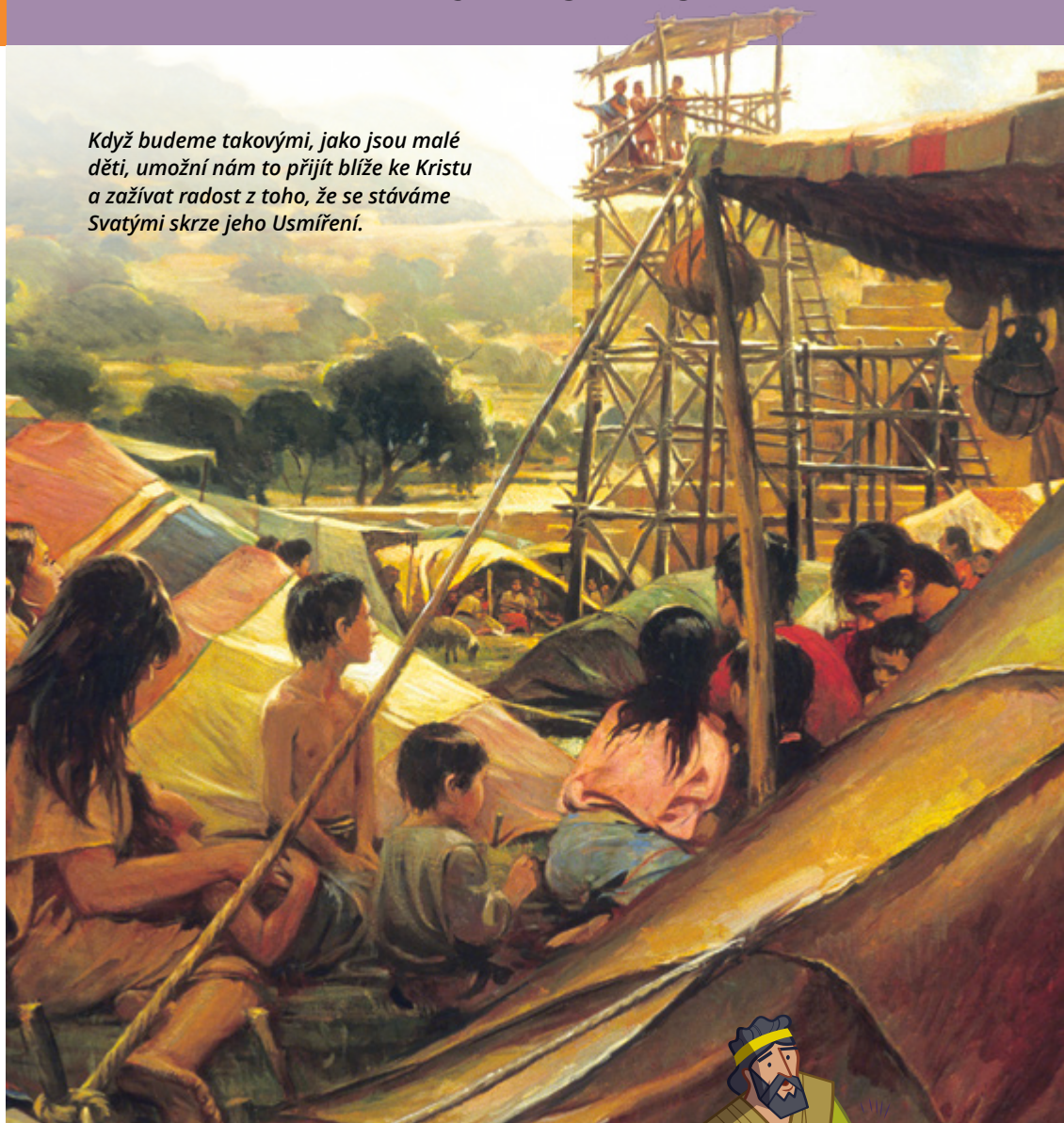
Cítili jste někdy, že vám srdce zjihlo, když jste pozorovali dítě? Děti často říkají, co si myslí, vyjadřují lásku a projevují víru jednoduše. Spasitel učil: „Protož kdož by se koli ponížil jako pacholátko toto, tenť jest největší v království nebeském“ (Matouš 18:4).

Toto mohl být jeden z důvodů, proč král Beniamin požádal své lidi, aby odložili přirozeného člověka a stali se takovými, jako jsou děti (Mosiáš 3:19).

Jak se stáváme takovými, jako jsou děti? Na základě Mosiáše 3:19 doplňte prázdná místa slovy, která král Beniamin použil, když popisoval člověka, který je jako dítě.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

Když budeme takovými, jako jsou malé děti, umožní nám to přijít blíže ke Kristu a zažívat radost z toho, že se stáváme Svatými skrze jeho Usmíření.

DISKUSE

Najděte dětské vlastnosti vašich oblíbených hrdinů z Knihy Mormonovy. Jak se můžete řídit jejich příkladem?

20.–26. DUBNA,
Mosiáš 4–6

V Knize Mormonově jsou lidé nazýváni různě – Nefité, Lamanité a Anti-Nefi-Lehité, máme-li uvést jen některé příklady. Ale král Beniamin si přál, aby byl jeho lid nazýván vyšším a svatějším jménem – jménem Ježíše Krista.

Takto můžeme mít Spasitelovo jméno „vždy napsáno v srdci svém“ (Mosiáš 5:12):

DISKUSE

Co každý den děláte pro to, abyste si udržovali jméno Kristovo napsané ve svém srdci?

Co to znamená mít jméno Krista napsané ve svém srdci?

UZAVŘETE SMLOUVU PROSTŘEDNICTVÍM KŘTU

Při křtu uzavíráme smlouvu s Bohem, že na sebe vezmeme Kristovo jméno. Co to podle vás znamená? (Viz Mosiáš 18:8–9.)

PŘIJÍMEJTE SVÁTOST

Je nám přikázáno každý týden způsobit přijímat svátost. Při obřadu svátosti obnovujeme svou smlouvu, že na sebe vezmeme jméno Ježíše Krista (viz Moroni 4:3).

JEDNEJTE JAKO UČEDNÍCI KRISTA

Naše smlouvy vyžadují, abychom dodržovali přikázání. Naše skutky by měly odrážet naši touhu následovat Krista a být takovými, jako je On. Takto se můžeme dále nazývat Jeho jménem. Takto si *udržujeme* Kristovo jméno napsané ve svém srdci (viz Mosiáš 5:12).

Vše, co jsem mohl dát, bylo požehnání

Právnickou školu jsem dokončil v době okolo prvních narozenin své dcery. S manželkou jsme se těšili na oslavu mé promoce, narozenin naší dcery a na nové příležitosti, které nás čekaly, ale nic se nevyvíjelo podle plánu.

Krátce po dokončení studia jsem byl nezaměstnaný a nedařilo se mi najít práci. Brzy se dostavily finanční obtíže. Uspořádat byt i jen prostou narozeninovou oslavu by pro nás bylo obtížné.

Po mnoha rozhovorech s manželkou jsme se se svou situací smířili. Pro mne jako otce nebylo snadné, když jsem nemohl své dceři koupit dokonce ani prostý dárek a musel jsem se dívat na to, jak je moje milovaná manželka zklamaná.

Nerozuměl jsem, co se to děje. Modlil jsem se a prosil jsem Nebeského Otce, aby mi pomohl pochopit, co ode mne očekává. Náhle jako by k mé mysli promluvil hlas, slyšel jsem následující slova: „Máš něco mnohem cennějšího než jakékoli materiální statky na této zemi. Jsi nositelem kněžství. Jaký lepší dar bys mohl své dceři dát než kněžské požehnání?“

Když jsem přemýšlel o tom, co pro mě kněžství znamená, vstoupily mi do

očí slzy. Srdce se mi naplnilo vděčností, když jsem pomyslel na to, že kněžství je mocí, jež dokáže spojit mou rodinu na celou věčnost.

Se svými pocity jsem se svěřil manželce. Řekl jsem jí, že vše, co mohu naší dceři dát, je požehnání. Oba jsme usoudili, že jí to přinese pocit štěstí a pokoje, což bude stačit.

V den dceřiných narozenin přinesli přátelé, příbuzní a sousedé dort a jednoduché dekorace. Byli jsme vděční, že jsme tento zvláštní den mohli oslavit s těmi, které máme rádi. Toho večera jsem vložil ruce na hlavu své dcery a dal jsem jí požehnání. Požehnal jsem ji vším, k čemu mě nabádal Duch Páně.

Stále procházíme obdobím změn a výzev souvisejících s nezaměstnaností a financemi. Ale i uprostřed smutku a zklamání se nám skrze našeho Spasitele Ježíše Krista dostává pokoj a útěchy. Nepochybuji, že být členem Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů s přístupem k moci kněžství je požehnáním. Bylo to vše, co jsem mohl k narozeninám své dceři dát, a bylo to více než dost. ■

**Jonathan Mafra Sena de Santana,
Santa Catarina, Brazílie**

Jako by k mé mysli promluvil hlas, slyšel jsem: „Máš něco mnohem cennějšího než jakékoli materiální statky na této zemi.“

Co mi připomnělo ptáčátko

Bylo mi 26 let, když jsme s manželem přišli o naše první dítě. Kennedy bylo pouhých 13 měsíců, když jí diagnostikovali nádor na mozku. Po třech chirurgických zákrocích, pěti kolech chemoterapie, spoustě léků a ošetření nám zemřela v náručí ve věku 20 měsíců.

Ztráta mé krásné, zvědavé a čilé holčičky mě zdrtila. Jak se to mohlo stát? Jak se mám přes to přenést? Měla jsem tolik otázek, ale žádné odpovědi. Několik dní po pohřbu jsme s manželem navštívili hrob, stále pokrytý nádhernými růžovými květinami a stužkami od pohřbu.

Zatímco jsem přemýšlela o své dceři, spatřila jsem droboučké ptáčátko, příliš malé na to, aby mohlo létat, jak poskakuje po trávě. Připomnělo mi Kennedy, protože milovala zvířata. Přihopsalo k hrobu a začalo si hrát ve stužkách a květinách. Usmála jsem se. Věděla jsem, že přesně to by Kennedy chtěla. Ptáče pak poskočilo směrem ke mně. Neodvažovala jsem se ani pohnout. Ptáčátko doskákalo až ke mně, opřelo se mi o nohu, zavřelo oči a usnulo.

Sotva mohu popsat pocity, které jsem v tom okamžiku prožívala. Měla jsem pocit, jako by mě objímala Kennedy. Svou dceru jsem obejmout nemohla, ale toto ptáčátko – stvoření našeho Nebeského Otce – ke mně mohlo přijít a nechat na mně spočinout

svou hlavičku, aby mi připomnělo, že Nebeský Otec mé bolesti rozumí a bude vždy se mnou, aby mě utěšil

Pánovými láskyplnými milosrdenstvími.“ („Láskyplná milosrdenství Páně“, *Liahona*, květen 2005, 100.)

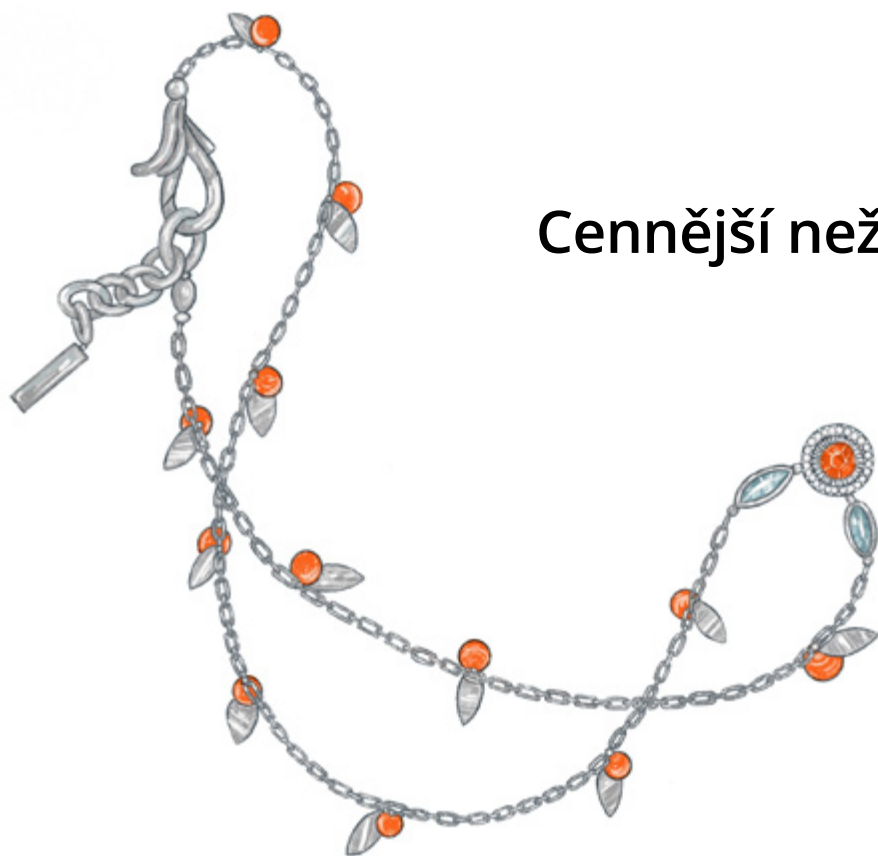
Zatímco jsem přemýšlela o své dceři, droboučké ptáčátko, příliš malé na to, aby mohlo létat, začalo poskakovat po trávě směrem ke mně.

a pomohl mi tuto zkoušku překonat.

Starší David A. Bednar z Kvora Dvanácti apoštolů řekl: „Když slova nemohou poskytnout útěchu, kterou potřebujeme, ... když logika a rozum neumožňují dostatečně porozumět křivdám a nespravedlnostem života ... a když se zdá, že jsme možná zůstali úplně sami, jsme vpravdě požehnání

Stále jsem neznala všechny odpovědi na své otázky, ale toto láskyplné milosrdenství mě přesvědčilo, že Kennedy i mě náš Nebeský Otec miluje a že díky smírné oběti Jeho Syna, Ježíše Krista, mám naději, že Kennedy, můj manžel i já budeme jednoho dne opět spolu jako rodina. ■

Laura Lintonová, Utah, USA

Cennější než stříbrný náramek

Jednou ráno jsem zjistila, že se mi ztratil stříbrný náramek. Velmi mě to trápilo, protože ten náramek měl pro mě velkou cenu.

Když jsem byla požádána, abych vedla diskusi v Pomocném sdružení zaměřenou na výzvu Spasitele, abychom pásli Jeho ovce, rozhodla jsem se, že pokud mám sestry motivovat, měla bych pro jednu z jeho oveček něco udělat.

Sebrala jsem odvahu a pozvala jednu méně aktivní sestru, aby se mnou šla na akci Pomocného sdružení. Ta moje pozvání přijala a společně strávený čas jsme si užily. Měla jsem pocit, že je to dobrý příklad, a nemohla jsem se dočkat, až se o svou zkušenost budu moci podělit. Ale toho, čemu mě Pán chtěl naučit, bylo více.

Jednou ráno jsem při oblékání zjistila, že se mi ztratil stříbrný náramek. Dostala jsem ho k narozeninám během

návštěvy Francie, a má pro mě proto zvláštní význam. Začala jsem ho hledat na nejpravděpodobnějších místech, ale nemohla jsem ho najít. Pak jsem si řekla, že když se pomodlím, určitě náramek rychle najdu.

Pomodlila jsem se a hledala všude. Dva dny jsem se usilovně modlila a horlivě hledala. Prosila jsem Nebeského Otce, aby mi náramek pomohl najít, ale bylo to marné. Velmi mě to trápilo, protože ten náramek měl pro mě velkou cenu.

Jednoho večera jsme se modlili společně se synem u mé postele. Po modlitbě něco zvedl a podal mi to. Byl to můj náramek! Našel ho pod postelí. Musela jsem ho při hledání přehlédnout. Plakala jsem radostí, že ho mám zase zpátky.

Vtom přišlo vnuknutí: „Modlíš se stejně vroucně za své sestry v Církvi? Jsou pro tebe stejně cenné jako ten tvůj náramek? A co tvoje sestry mimo Církve? Modlíš se také za ně?“

Když jsem se o svou zkušenost se ztraceným náramkem podělila v Pomocném sdružení, krásně jsme si popovídaly. Řekla jsem sestrám, že jsem se naučila, že když nás Spasitel žádá, abychom pásli Jeho ovce, musíme mít na paměti, že „cena duší je veliká v očích Božích“ (Nauka a smlouvy 18:10). Přeje si, abychom mysleli na ty, kteří jsou kolem nás, a abychom je milovali, starali se o ně a modlili se za ně ze všech sil. Když tak budeme činit, zjistíme, že každý je mnohem cennější než stříbrný náramek. ■

Sylvie Houmeauová, Quebec, Kanada

„Vidíte, co dokáže trocha víry?“

Klopýtali jsme dolů po stezce a směrem k nám se hnala bouře.

„Pomodleme se,“ řekl náš nejmladší syn.

Před nějakou dobou jsme s manželkou vzali naše dva nejmladší syny do Francie, abychom navštívili oblasti, kde jsem sloužil jako misionář na plný úvazek. Navštívili jsme odbočky Církve, ve kterých jsem sloužil, a radovali se s členy, které jsem učil. Navštívili jsme také historická místa.

Jedním z nich byly zříceniny hradu Château de Châlus. Tento velký středověký hrad byl před staletími napaden a z velké části zničen. Ruiny zarostly vegetací a stezka vzhůru byla úzká a strmá. Výstup byl náročný, ale stál za to.

Chlapcům se líbilo, když mohli slézt dolů, kde kdysi býval žalář, a vylézt vysoko nahoru na zbytky hradních zdí. Hrad uchvátil jejich představivost stejně, jako před 24 lety okouznil mě.

Najednou se na obzoru objevila letní bouře. Rychle se přibližovala. Oblohu pokryly temné mraky a křižovaly ji blesky doprovázené silným hromobitím.

Spěšně jsme se prodírali dolů po stezce a utíkali k autu, zatímco se bouře hnala naším směrem. Brzy nás začaly bičovat přivaly deště, které nás promáčely na kůži, a prašná stezka se proměnila v bahno. Báli jsme se, že uklouzneme a na strmé, kamenité stezce upadneme.

Mezi stromy na okraji cesty jsme spatřili přístřešek. Schoulili jsme se pod ním k sobě a přemýšleli, jak dlouho budeme muset čekat, než se budeme moci vrátit dolů.

„Pomodleme se,“ řekl náš nejmladší syn.

Požádal, aby mohl modlitbu říct on. Modlil se, aby déšť ustal a my se bezpečně dostali dolů. Podíval se na nás a řekl: „Teď potřebujeme jen dostatek víry.“

Vysvětlil jsem, že modlitby takhle vždy nefungují.

„Ne,“ řekl, „za deset minut přestane pršet!“

Asi po deseti minutách pršet opravdu přestalo.

„Tak pojďme!“ řekl.

„Pokud teď vyrazíme, začne znovu pršet a uvázneme tu,“ řekl náš starší syn.

„Nezačne!“ odpověděl náš nejmladší. „Pojďme!“

Razili jsme si cestu suššími částmi stezky a rozhrnovali před sebou keře a větve. Zpět u auta jsme pronesli modlitbu díky. Brzy začalo znovu pršet.

„Vidíte, co dokáže trocha víry?“ řekl náš syn pokorně.

Ten den nás všechny naučil něčemu důležitému. ■

Godfrey J. Ellis, Washington, USA

Starší
Kyle S. McKay
Sedmdesátník

Mocná změna srdce

Pádem Adamovým přišla na svět nemoc a hřích. Obojí může mít ve své oblasti fatální důsledky. Ze všech nemocí není snad žádná tak zhoubná a devastující jako rakovina. V některých zemích postihne nějaká forma rakoviny více než třetinu populace; a rakovina má podíl na téměř jedné čtvrtině všech úmrtí.¹ Rakovina často začíná vznikat v jediné buňce, tak malé, že ji lze vidět pouze mikroskopem. Avšak růst a rozšířit se dokáže velmi rychle.

Pacienti podstupují léčbu s cílem zbavit se příznaků a dosáhnout tak remise choroby. Úplná remise znamená, že již neexistují žádné zjištělé projevy nemoci. Kvalifikovaní odborníci však zdůrazňují, že i když je pacient v remisi, neznamená to nutně, že je vyléčen.² A tak, třebaže remise představuje naději a dočasnou úlevu, pacienti trpící rakovinou vždy doufají v něco víc než vymizení příznaků onemocnění – doufají, že budou vyléčeni. Jak uvádí jeden zdroj: „Má-li se někdo z rakoviny opravdu vyléčit, je zapotřebí vyčkat, zdali se nemoc znovu nevrátí, čas je tudíž rozhodující faktor. Zůstává-li pacient v remisi několik let, je možné, že rakovina byla vyléčena. Některé typy rakoviny se mohou znovu objevit i po mnohaleté remisi.“³

Hřích rozkládá,
mrzačí a zabíjí duši.
Hřích je hlavní příčina
– ve skutečnosti jediná
příčina – duchovní smrti.

Lékem na hřích
je pokání.

Nemoc a hřích

Tak jako rakovina ničí naše tělo, ještě více ničí hřích naši duši. Hřích obvykle začíná v malém, někdy bývá sotva postřehnutelný, rozrůst se však dokáže velmi rychle. Pak duši rozkládá, mrzačí a zabíjí. Hřích je hlavní příčina – ve skutečnosti jediná příčina – duchovní smrti v celém stvoření. Lékem na hřích je pokání. Upřímné pokání je stoprocentně účinný prostředek, který uvede hříšníka do remise neboli přivodí odpuštění hříchů. Toto odpuštění nabízí duši úlevu a radost. Skutečnost, že hříšník obdržel odpuštění hříchu a je osvobozen od jeho příznaků a účinků, však nutně neznamená,

že už je zcela uzdraven. V srdci padlého člověka je cosi, co je k hříchu náchylné a umožňuje ho. A tak i po letech remise či odpuštění se hřích může znovu objevit. Setrvat v remisi, či jinými slovy zachovat si odpuštění hříchů je naprosto zásadní, má-li člověk znovu nabýt plného zdraví.

Očištění a uzdravení

Tato analogie nám pomáhá pochopit, že duchovně musíme být nejen očištěni od hříchu, ale také uzdraveni z hříšnosti. Boj, v němž naše vůle konat dobro stojí proti naší přirozenosti páchat zlo, nás může stát velmi mnoho sil. Budeme-li věrní, zvítězíme, ne jednoduše proto, že jsme svou přirozenost ze své vlastní vůle přemohli, ale proto, že jsme svou vůli odevdali Bohu a On proměnil naši přirozenost.

Král Beniamin učil: „Neboť přirozený člověk je nepřítelem Boha a byl jím od pádu Adamova a bude na věky věků, ledaže se poddá nutkáním Svátého Ducha a odloží přirozeného člověka ... skrze usmíření Krista Pána“ (Mosiáš 3:19). Poté, co Beniaminův lid vyslechl toto a další učení, modlil se: „Ó, buď milosrdný a obrať k nám smírnou krev Kristovu, abychom mohli obdržeti odpuštění hříchů svých a aby srdce naše mohlo býti očištěno“ (Mosiáš 4:2; zvýraznění přidáno). Když se pomodlili, Pán jejich dvojí prosbu vyslyšel. Nejprve „sestoupil na ně Duch Páně a byli naplnění radostí, obdrževše odpuštění hříchů svých, majíce pokoj svědomí“ (Mosiáš 4:3).

Když král Beniamin uviděl, že jeho lid se takto ocitl „v remisi“, učil ho, jak si odpuštění udržet, a tím ho pobízel k úplnému uzdravení (viz Mosiáš 4:11–30). „Budete-li toto činiti“, slíbil, „budete se vždy radovati a budete naplnění láskou Boží a vždy si budete udržovati odpuštění hříchů svých“ (Mosiáš 4:12).

Lid uvěřil a přimkl se ke slovům krále Beniamina, načež Pán vyslyšel druhou část jejich modlitby – aby „srdce [jejich] mohlo býti očištěno.“ S vděčností a chválou na rtech lid zvolal: „Duch Pána Všemocného ... v nás neboli v srdci našem způsobil mocnou změnu, takže již nemáme sklonu činiti zlo, ale neustále činiti dobro“ (viz Mosiáš 5:2). Král Beniamin vysvětlil, že tato mocná změna znamená, že byli zrozeni z Boha (viz Mosiáš 5:7).

„Jak se to stalo?“

Prorok Alma učil, že musíme jak činit pokání, *tak* být znovuzrozeni – zrozeni z Boha, proměnění ve svém srdci (viz Alma 5:49). Když nepřetržitě

činíme pokání, Pán sejme všechny naše hříchy a odejme i to, co v nás hřích přirozeně působí či dovoluje. Avšak slovy Enosovými, „Pane, jak se to stalo?“ (Enos 1:7). Odpověď je prostá, a přece hluboká a věčná. Těm, kdo byli uzdraveni z jakékoli nemoci, ať už na těle či na duchu, Pán oznámil, „Víra tvá tě uzdravila“ (viz Marek 5:34; Enos 1:8).

Mocná proměna v Almově srdci byla způsobena „podle víry jeho“ a srdce jeho následovníků bylo proměněno, když „vložili svou důvěru v pravého a živého Boha“ (Alma 5:12, 13). Srdce lidu krále Beniamina bylo „změněno vírou ve jméno [Spasitelovo]“ (Mosiáš 5:7).

Chceme-li mít takovouto víru, abychom mohli Pánu důvěřovat celým svým srdcem, musíme konat to, co vede k víře, a následně to, k čemu vede víra. Z mnoha věcí, jež vedou

Tato mocná změna

srdce je způsobena v nás;

není způsobena námi.

k víře, Pán v kontextu této proměny srdce zdůraznil půst, modlitbu a slovo Boží. A třebaže víra vede k mnoha věcem, pokání je jejím prvním ovocem.

Uvažujme o následujících dvou verších z knihy Helamanovy, které na tyto principy poukazují. Nejprve čteme o lidech, kteří se „často ... postili a modlili a stávali se ... pevnějšími

Díky Usmíření Ježíše Krista můžeme být nejen očištěni od hříchu, ale i uzdraveni z hříšnosti.

a pevnějšími ve víře v Krista ... až k očištění a posvěcení svého srdce, kteréžto posvěcení přichází proto, že vzdali své srdce Bohu“ (Helaman 3:35). Od Samuela, lamanitského proroka, se dozvídáme, že svatá písma, ano, proroctví svatých proroků, nás vedou „k víře v Pána a ku pokání, kterážto víra a pokání ... přinášejí proměnu srdce“ (Helaman 15:7).

Spoléháme se na Boha

Zde bychom měli udělat pauzu a uvědomit si, že tato mocná změna, o níž zde mluvíme, je způsobena *v nás*; není způsobena *námi*. Jsme schopni činit pokání, změnit své chování, postoj, dokonce i své touhy a názory, ale je zcela mimo naše schopnosti změnit svou přirozenost. U této mocné proměny jsme zcela odkázáni na Všemohoucího Boha. Je to On, kdo láskyplně očišťuje naše srdce a proměňuje naši přirozenost „po všem, co my můžeme učinit“ (2. Nefi 25:23). Jeho pozvání je stále a spolehlivé: Čiňte pokání a pojdte ke mně s celým úmyslem srdce a já vás *uzdram* (viz 3. Nefi 18:32; zvýraznění přidáno).

Uzdravení z hříšnosti působí tak, že jsme „proměnění z tělesného a padlého stavu svého do stavu spravedlivosti,“ a tak se stáváme „syny a dcerami jeho a ... novými stvořeními“ (Mosiáš 27:25, 26). Naše tvář vyzařuje Světlo Kristovo. Kromě toho nám písma říkají, že „každý, kdož se narodil z Boha,

nehřeší“ (1. Janova 5:18). Je tomu tak nikoli proto, že bychom byli neschopni hříchu, ale proto, že nyní je naší přirozeností *nehřešit*.

Toto je vskutku mocná proměna.

Měli bychom si pamatovat, že prožívání mocné změny srdce je proces rozprostřený v čase, nikoli jednorázová událost. Tato změna obvykle bývá pozvolná, někdy probíhající v sotva postřehnutelných krocích, ale je to změna reálná, mocná a nezbytná.

Pokud jste dosud takovouto mocnou proměnu nezažili, zeptal bych se vás: Činili jste pokání a obdrželi jste odpuštění hříchů? Studujete svatá písma? Postíte a modlíte se často, abyste se stávali pevnějšími a pevnějšími ve víře v Krista? Máte dost víry, abyste důvěřovali Pánu celým svým srdcem? Stojíte v té víře neochvějně? Věnujete pozornost svým myšlenkám, slovům a skutkům a zachováváte Boží přikázání? Budete-li toto dělat, budete se vždy radovat a budete naplněni Boží láskou a vždy si budete udržovat odpuštění svých hříchů. A pokud v odpuštění neboli „remisi“ setrváte, budete vyléčeni, uzdraveni a *proměněni*!

Ježíš Kristus má moc očistit nás od našich hříchů a také nás uzdravit z naší hříšnosti. On má moc spasit a k tomu účelu má moc proměňovat. Poddáme-li Mu své srdce a uplatníme-li svou víru tím, že provedeme všechny změny, které jsme schopni provést, On v nás uplatní svou moc a způsobí tuto mocnou změnu srdce (viz Alma 5:14). ■

POZNÁMKY

1. Viz Stacy Simon, „Facts & Figures 2019: US Cancer Death Rate Has Dropped 27% in 25 Years,“ American Cancer Society, Jan. 8, 2019, cancer.org.
2. Viz „Remission: What Does It Mean?“ webMD.com.
3. Cathy Sweat, *The Gates to Recovery* (2019).

Zkvalitnění prožitků v chrámu

Od Prvního předsednictva

Nejdrahocennějším klenotem Znovuzřízení je ... svatý chrám. Jeho posvátné obřady a smlouvy jsou stěžejním prvkem přípravy lidu, který bude hotov přivítat Spasitele při Jeho Druhém příchodu.¹

První předsednictvo čas od času provádí úpravy chrámových obřadů a postupů, aby členové měli v chrámu hodnotnější zážitky a aby všichni ti, kteří do chrámu vstupují, pocítovali v těchto posvátných prostorách bližší propojení s Bohem.

Během chrámových obřadů si členové oblékají obřadní oblečení, jež má naukový a symbolický význam, který lze vysledovat až k chrámovému uctívání Boha ve Starém zákoně. (Viz Leviticus 8 a Exodus 28.)

Na chrámovém obřadním oblečení byly provedeny určité změny. Tyto úpravy nepředstavují změny chrámové symboliky ani nauky, ale jejich záměrem je učinit prožitek v chrámu jednodušším, pohodlnějším a přístupnějším tím, že oblečení půjde snadněji obléknout, bude snadnější na údržbu a bude snadnější si ho pořídit.

Mezi některé tyto úpravy patří:

- Jednodušší střih závoje a roucha.
- Odstranění plastové výplně z čapky a sňůrky z čapky a závoje.
- Použití odolnějšího materiálu, který je totožný pro roucha, čapku i šerpu, což napomůže tomu, aby tyto části oblečení déle vydržely a byly snadnější na údržbu.

Doufáme, že tyto úpravy pomohou zkvalitnit vaše posvátné prožitky, zatímco činíte chrámové uctívání Boha pravidelnou součástí svého života. ■

POZNÁMKA

1. Russell M. Nelson, „Slovo závěrem“, *Liahona*, listopad 2019, 120.

„Žádné úpravy provedené u obřadů či postupů nemění posvátnou povahu smluv uzavíraných [v chrámu]. Úpravy umožňují, aby byly smlouvy vstřípeny do srdce lidí žijících v různých dobách a v různých podmínkách.“

Russell M. Nelson, školení vedoucích před generální konferencí, říjen 2019.

ODPOVĚDI NA ČASTO Kladené Otázky

Mohu dál používat obřadní oblečení, které již mám?

Ano. Předchozí styly oblečení lze používat tak dlouho, dokud nebude potřeba staré oblečení nahradit novým.

Jak mám správně vyřadit staré obřadní oblečení?

„Potřebují-li členové zlikvidovat obnošené chrámové obřadní oblečení, mají ho zničit tím, že ho rozstříhají tak, aby nebylo možné rozpoznat, k čemu se původně používalo.“ (*Příručka 2: Správa Církve* [2010], 21.1.42.)

Mohu své stávající oblečení poupravit či přestříhat tak, aby odpovídalo novým úpravám?

Ano. Další informace týkající se toho, jak to provést, lze najít na stránkách store.ChurchofJesusChrist.org

JesusChrist.org/ceremonialclothing, na kterých se přihlásíte pomocí svého členského účtu, nebo navštívte Distribuční služby a zeptejte se prodáváče či prodavačky.

Mohu staré obřadní oblečení někomu darovat?

Je-li to vhodné, můžete věnovat lehce použité oblečení obdarovaným členům rodiny či přátelům. Obřadní oblečení, v jakémkoli stavu, se však nemá darovat chrámu, obchodům Deseret Industries ani žádnému jinému obchodu s nošeným oblečením.

Jak mohu získat nové oblečení?

Potřebujete-li získat informace ohledně ceny oblečení a jeho dostupnosti ve vaší oblasti, navštívte stránky store.ChurchofJesusChrist.org/ceremonialclothing nebo Distribuční služby.

Mladí dospělí

V tomto oddíle

44 Jaký vliv představují mladí dospělí v pokračujícím Znovuzřízení

Pouze v elektronické podobě

Máte pocit, že jako mladí dospělí nemáte žádný účel? Zamyslete se nad tím znovu

Cesar Gervacio

Používání celého názvu Církve bylo nepraktické, ale stálo to za to

Lauri Aholaová

Nacházení radosti v práci na Pánově díle

Budování království na Nové Kaledonii
Mindy Seluová

Tyto články a další materiály naleznete:

- na stránkách liahona.ChurchOfJesusChrist.org
- v **Týdeníku MD [YA Weekly]** (v Knihovně evangelia v oddíle „Mladí dospělí“)

Podělte se o svůj příběh

Máte nějaký úžasný příběh, o který byste se mohli podělit? Nebo byste si přáli přečíst články o určitých tématech? Pokud ano, budeme rádi, když nám o tom dáte vědět! Článek či zpětnou vazbu můžete zaslat prostřednictvím stránek liahona.ChurchOfJesusChrist.org.

Můžeme šířit světlo evangelia

Raná dospělost je období, kdy člověk může růst a využívat různých příležitostí a možností začít budovat svůj život. Může to být nesmírně náročné, strhující i děsivé, a to vše zároveň (takto tomu rozhodně bylo v našem případě).

Ale ačkoli možná neznáme odpovědi na všechny nejnaléhavější otázky, které život přináší, jedním jsme si naprosto jisti – tím, že **mladí dospělí vždy představovali a stále představují klíčovou sílu v pokračujícím Znovuzřízení Církve Ježíše Krista.**

Když jsme chystali tento oddíl určený na tento měsíc, hovořili jsme s mnoha mladými dospělými o tom, jak se zapojují do shromažďování Izraele. Jejich upřímná láska a oddanost, jež pociťují vůči evangeliu Ježíše Krista, nás naplnily velkou pokorou. Tito **mladí Svatí rozumějí bez ohledu na svou situaci zásadní úloze, kterou v této poslední dispensaci hrají.** V článku „Jaký vliv představují mladí dospělí v pokračujícím Znovuzřízení“ na straně 44 se dočtete, jak mladí dospělí z Indie, Maďarska, Barbadosu, Austrálie a ze Spojených států připravují svět na Druhý příchod Spasitele.

V člancích, které jsou dostupné pouze v elektronické podobě, uvádí Cesar postřehy ohledně toho, jak **můžeme zjistit, co je naším účelem, a stát se lepšími vedoucími.** Lauri hovoří o požehnáních, která získáváme, řídíme-li se radami proroka. Další mladí dospělí se dělí o své prožitky a zkušenosti spojené s chrámovou službou, pastýřskou službou, rodinnou historií a misionářskou prací. Také přinášíme příklad mladého dospělého z Nové Kaledonie, který dokládá, jak **mladí členové pracují na díle Páně v oblastech, kde má Církev menší zastoupení.**

Ať již jste kdekoli a ať již se nacházíte v jakékoli situaci, **můžete ve shromažďování Izraele představovat větší vliv, než byste si pomysleli.** Jako mladí dospělí jsme budoucími vedoucími této Církve. A jiskra našeho dnešního úsilí zažehne a bude šířit světlo evangelia v celém světě zítřka.

S pozdravem

Chakell Wardleighová a Mindy Seluová

Redaktorky církevních časopisů, oddíl pro mladé dospělé

FOTO WESTON C. COLTON

Jaký vliv představují mladí dospělí v **pokračujícím Znovuzřízení**

Mladí dospělí v práci na spase-
ní vždy zastávali
a stále zastávají
důležitou úlohu.

Kdykoli od některého církevního vedoucího slyšíte výzvu, abyste se zapojili do pokračujícího Znovuzřízení nebo pomáhali shromažďovat Izrael, napadá vás někdy: „Co zmožu? Jsem na to jen sám“, „Jsem moc mladá“, „Ještě jsem neuzavřel sňatek“ nebo „Nevím toho dost. Co mohu ovlivnit?“

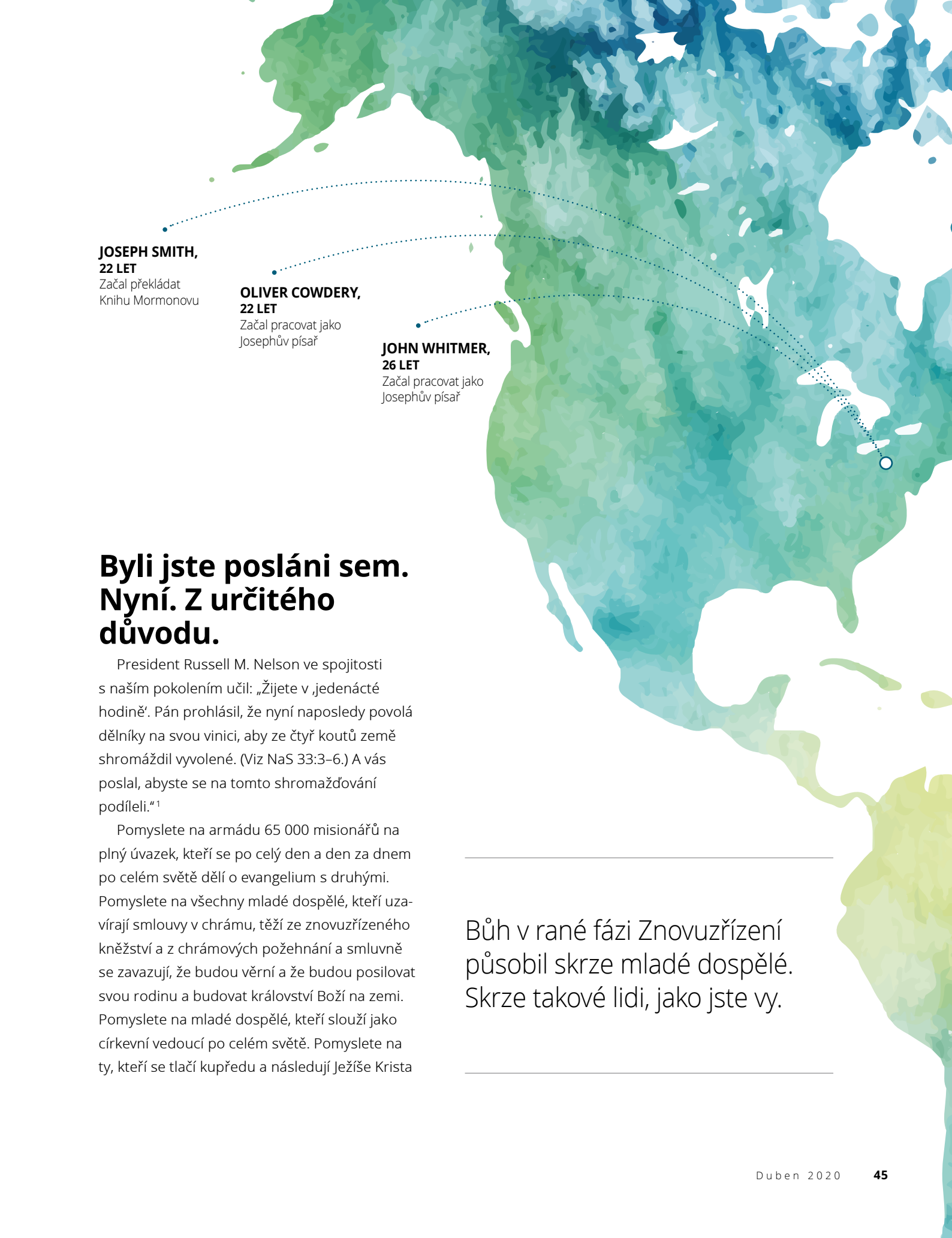
Takovéto myšlenky čas od času napadají každého z nás. Ale zatímco budete číst několik následujících vět, zkuste pochybnosti o sobě samých umlčet:

- Josephu Smithovi bylo v době, kdy začal překládat Knihu Mormonu, pouhých 22 let.
- Když Oliver Cowdery a John Whitmer začali pracovat jako Josephovi písaři, bylo Oliverovi také 22 let a Johnovi 26 (a oba byli svobodní!).
- Když bylo v roce 1835 povoláno první Kvorum Dvanácti apoštolů, pohyboval se věk jeho členů v rozmezí 23 až 35 let.
- Mnozí z prvních Svatých, kteří vstoupili do Církve a šířili evangelium, byli mladí dospělí.

Bůh v rané fázi Znovuzřízení evangelia Ježíše Krista celkem vzato působil skrze mladé dospělé. Skrze takové lidi, jako jste vy.

Zkuste si to plně uvědomit.

Kdyby se každý domníval, že nemůže nic ovlivnit, nebyla by dnes Církev rozšířená po celé zemi. A vy – ano, vy! – jste součástí vyvoleného pokolení, které má pokračovat ve znovuzřizování a vedení Církve Ježíše Krista v dnešní době.

**JOSEPH SMITH,
22 LET**
Začal překládat
Knihu Mormonovu

**OLIVER COWDERY,
22 LET**
Začal pracovat jako
Josephův písař

**JOHN WHITMER,
26 LET**
Začal pracovat jako
Josephův písař

Byli jste posláni sem. Nyní. Z určitého důvodu.

President Russell M. Nelson ve spojitosti s naším pokolením učil: „Žijete v ,jedenácté hodině“. Pán prohlásil, že nyní naposledy povolá dělníky na svou vinici, aby ze čtyř koutů země shromáždil vyvolené. (Viz NaS 33:3–6.) A vás poslal, abyste se na tomto shromažďování podíleli.“¹

Pomyslete na armádu 65 000 misionářů na plný úvazek, kteří se po celý den a den za dnem po celém světě dělí o evangelium s druhými. Pomyslete na všechny mladé dospělé, kteří uzavírají smlouvy v chrámu, těží ze znovuzřízeného kněžství a z chrámových požehnání a smluvně se zavazují, že budou věrní a že budou posilovat svou rodinu a budovat království Boží na zemi. Pomyslete na mladé dospělé, kteří slouží jako církevní vedoucí po celém světě. Pomyslete na ty, kteří se tlačí kupředu a následují Ježíše Krista

Bůh v rané fázi Znovuzřízení
působil skrze mladé dospělé.
Skrze takové lidi, jako jste vy.

Podstatou
Znovuzřízení
je usilovat
o zjevení.

VENNELA VAKAPALLIOVÁ,
22 LET, INDIE

navzdory tomu, že se vše spiklo proti nim. Mladí dospělí od samého začátku byli a jsou nepostradatelnou součástí Znovuzřízení. A pokračující Znovuzřízení je nepostradatelnou součástí života bezpočtu mladých dospělých členů Církve.

Co Znovuzřízení znamená pro nás

Pro mnohé z nás to, že se podílíme na Znovuzřízení, pramení z toho, čemu nás učí. Pro Vennelu Vakapalliovou, mladou dospělou obrácenou z indického Ándhrapradéše, „je podstatou Znovuzřízení usilovat o zjevení. Joseph Smith usiloval o zjevení v lese. Radil se s Pánem, vyčkával na odpověď, byl trpělivý. A právě to se mi moc líbí.“ Vennela vysvětluje: „Předtím, než jsem se dozvěděla o Znovuzřízení, jsem toho o usilování o zjevení moc nevěděla. Největším úžasem mě naplňuje to, kolik času trávil Joseph Smith snahou získat zjevení od Boha. To je to, čemu jsem se ze Znovuzřízení naučila.“

Značné množství poznatků pramenících ze Znovuzřízení mi ulehčuje život a způsobuje, že je v něm méně stresu.

JACOB ROBERTS,
29 LET, SPOJENÉ STÁTY

Emma a Jacob Robertsovi, mladý pár z Utahu, se shodují na tom, že podstatou Znovuzřízení je „pokračující zjevení“ – určené nám samotným i celému světu – „že můžeme mít proroka, Božího mluvčího zde na zemi, který zajistí, že ať již svět s sebou přinese jakékoli obtíže, budeme mít někoho, kdo bude pracovat, modlit se a hovořit s Bohem, aby zajistil, že budeme připraveni a schopni čelit jakýmkoli výzvám proměnlivého světa“.

„Značné množství poznatků pramenících ze Znovuzřízení mi ulehčuje život a způsobuje, že je v něm méně stresu,“ říká Jacob. A to vše se děje s tím, že si můžeme být jisti, že „je Bůh, který nás miluje a bdí nad námi,“ říká Emma. „Jeho záměrem je, abychom byli šťastní. Jako mladí dospělí se na Něj můžeme naprosto spolehnout a můžeme Ho následovat, protože víme, že Jeho cílem je, abychom byli šťastní. Víme, že jsme věčné bytosti, což mi dodává mnoho naděje a víry v to, že z čehokoli, co nyní udělám, a z jakýchkoli chyb, jichž se dopustím, budu stále moci učinit pokání a využít tohoto času k tomu, abych se rozvíjela a učila.“

Tento druh ujištění rovněž pomohl Ramonně Morrisové, mladé dospělé z Barbadosu, když se poprvé dozvěděla o Znovuzřízení.

Znovuzřízení přináší pokoj těm, kteří mají pochybnosti o vlastním životě a o plánu, který pro ně má Bůh.

RAMONA MORRISOVÁ,
28 LET, BARBADOS

Získala mimo jiné svědectví o tom, že „Nebeský Otec je připraven nám pomáhat. Znovuzřízení zkrátka přináší pokoj těm, kteří mají pochybnosti o vlastním životě a o plánu, který pro ně má Bůh.“

Nicméně ačkoli jí porozumění Znovuzřízení vneslo do života jasno, také přiznává: „Kvůli tomu, jak daleko jsem od ústředí Církve, je těžké být stále ponořena do evangelia, ale díky tomu, že mám silné svědectví o znovuzřízeném evangeliu, vím, že bez ohledu na to, jak jsem daleko, mohu mít stále pocit, že jsem součástí Znovuzřízení a že nejsem sama.“

A je to tak. Mladí dospělí z celého světa se na Znovuzřízení podílejí prostřednictvím chrámové služby, práce na rodinné historii a misionářské práce. Díky porozumění osobnímu zjevení, které získáváme na základě toho, že se učíme o Prvním vidění Josepha Smitha a Znovuzřízení, můžeme všichni nadále usilovat o to, abychom poznali Boží vůli a zjistili, jakou úlohu můžeme v pokračujícím Znovuzřízení hrát.

Mladí dospělí v roli církevních vedoucích

Ačkoli jsme mladí dospělí, můžeme nyní v Církvi působit v roli vedoucích. Janku Toronyiovou z maďarského Győru, jedinou členku Církve v rodině, posiluje to, že se mladí dospělí z jejího okolí podílejí na dalších stránkách Znovuzřízení: „Spousta mých přátel jela na misii a bylo úžasné sledovat, jak se rozvíjejí a pak se vracejí domů s tím, že díky všemu, co prožili, nesmírně vyrostli. Je to skvělá zkušenost pro nás pro všechny. A je vždy úžasné sledovat své přátele z řad mladých svobodných dospělých, jak slouží ve svých povoláních, ale i v rámci příležitostí, které si sami vytvářejí, jako například tehdy, když působí jako dobrovolníci v roli rádců na konferencích FSY (Pro posílení mládeže). Mám pocit, že podstatou Znovuzřízení není vždy učit lidi o evangeliu – je jí posilování členů, které máme.“

Mladí dospělí v Maďarsku rozumějí tomu, že jsou budoucími církevními vedoucími. „Je nás zapotřebí

Podstatou Znovuzřízení je posilovat členy, které máme.

JANKA TORONYIOVÁ,
24 LET, MAĎARSKO

Podílet se na Znovuzřízení podle mě znamená pomáhat budoucím pokolením porozumět tomu, co je to evangelium a jak může jim samotným i druhým lidem v životě pomáhat.

STEFANY JOSEPHOVÁ,
28 LET, AUSTRÁLIE

a musíme být schopni splnit svůj úkol, což může být pro člověka někdy nesmírně náročné," přiznává Janka. „Pán urychluje své dílo a my jsme jeho součástí. Někdy nás napadá: ‚Jak to mám zvládnout?‘ Ale je skvělé být svědkem toho, že naši vedoucí v nás vkládají tak velkou důvěru. Pro ty, kteří milují Církev a mají silné svědectví, je to motivačním faktorem, neboť víme, že jednoho dne poneseme zodpovědnost my. Musíme převzít zodpovědnost za svůj vlastní duchovní rozvoj.“

Sean a Stefany Josephovi ze Západní Austrálie se na Znovuzřízení podílejí prostřednictvím toho, že poskytují podporu mládeži ve svém sboru. „Podílet se na Znovuzřízení podle mě znamená pomáhat budoucím pokolením porozumět tomu, co je to evangelium a jak může jim samotným i druhým lidem v životě pomáhat,“ říká Stefany. „Můžeme v naší zemi pomoci vybudovat pro Církev pevnější základ do budoucna.“

„Chceme mladým lidem pomoci, aby

získali svědectví o Knize Mormonově a o Josephu Smithovi a uvědomili si, že jsou ve skutečnosti děti Boží,“ vysvětluje Sean. „Nechceme, aby to pro ně bylo jen cosi, o čem zpívali v Primárákách – chceme, aby věděli, že je to skutečně pravda.“

Podle Vennely není v Indii vždy jednoduché žít v souladu s evangeliem, ale uvědomuje si, že síla tamních mladých dospělých členů bude inspirací pro druhé a bude napomáhat postupu Znovuzřízení. „Všichni zdejší mladí dospělí jsou velmi věrní. Vyhledávají příležitosti podílet se o své svědectví,“ říká. „V Indii se podobáme pionýrům. Stěhujeme se z různých míst, a někteří z nás dokonce odcházejí od své rodiny. Život zde může být těžký, ale přesto jsme rozhodnutí žít v souladu s evangeliem. Spoustu naděje, síly a odvahy čerpám z písem.“

Jako mladí dospělí můžeme bez ohledu na to, kde se nacházíme, představovat díky své víře a oddanosti evangeliu stálý a mocný vliv na pokračující Znovuzřízení.

Budoucnost Církve – je v našich rukou

Představujeme budoucnost Církve. Účastníme se závěrečné bitvy. Nebeský Otec spoléhá na to, že Mu budeme pomáhat uskutečňovat Jeho dílo – Jeho věčné dílo, které dokáže člověku změnit život. Ví, že máme dost sil na to, abychom se neustále tlačili kupředu a bojovali se vším, co má protivník za lubem. A Satan podléhá zoufalství. Ví, že bojuje prohranou bitvu, neboť dílo Páně zvítězí.

„Víme, že Pán urychluje své dílo a že není v našich silách to zastavit,“ říká Janka. „Víme, že se to stane, bez ohledu na to, co přijde. Ale my se musíme rozhodnout, zda se staneme součástí onoho díla a zda budeme napomáhat jeho postupu, nebo zda to budeme pozorovat zpozvzdálí. Máme svobodu jednání nutnou k tomu, abychom se na tom mohli podílet, a máme svědectví, díky kterému jsme schopni učinit správné rozhodnutí a zvolit si, že budeme následovat Krista. Musíme se toho stát součástí.“

A tak je rozhodnutí, na kterou stranu se postavíme, na nás.

Je na nás, abychom měli odvahu stát si za tím, čemu věříme.

Je na nás, abychom v životě usilovali o osobní zjevení.

Je na nás, abychom dovolili obtížným výzvám, jimž čelíme, posilovat naši víru ve Spasitele.

Je na nás, abychom Ho následovali a dělali vše, co je v našich silách, abychom k Němu přiváděli druhé.

Je na nás, abychom vytrvali do konce, jak nejlépe to dokážeme.

Opravdu žijeme v posledních dnech. A věst Církve během období, o kterém president Nelson říká, že je to „nejvýznačnější dispensace v historii tohoto světa“,² zní jako zodpovědnost, která v nás může vyvolávat obavy. Ale zamyslete se – Nebeský Otec v nás vložil důvěru dostatečně velkou na to, aby pro náš pobyt zde na zemi stanovil toto konkrétní údobí, kdy čelíme nespočtu pokušení a rozptýlení a tolika protichůdným názorům.

Nebeský Otec nás tím, že nás sem poslal v této neklíčovější dispensaci, neodsoudil k tomu, abychom neuspěli. Zná náš potenciál, naši sílu a odvahu, a koneckonců si je vědom i toho, že v rámci Znovuzřízení Církve můžeme představovat dobrý vliv, a to bez ohledu na svůj věk nebo na to, zda jsme uzavřeli sňatek. Nehledě na to, jak beznadějně se mohou zdát naše zkoušky či jak neuskutečnitelné se může jevit věst a dělit se o evangelium po celé zemi – máme-li Ho po svém boku, kdo se nám může postavit? On nám pomůže uskutečnit nemožné. ■

POZNÁMKY

1. Russell M. Nelson, „Budte opravdovými mileniály“, *Liahona*, říjen 2016, 48.

2. Russell M. Nelson, „Budte opravdovými mileniály“, *Liahona*, 46.

Více příběhů o tom, jak se mladí dospělí z celého světa podílejí na Znovuzřízení, naleznete v článku „Jak nacházet radost v práci na díle Páně“, který je k dispozici pouze v elektronické podobě.

V TOMTO ODDÍLE

58

52 Posilujte svou víru prostřednictvím Prvního vidění

Starší Neil L. Andersen

56 Taxi, školák a vyslyšená modlitba

Sydney Chime Ihunwo

58 Jak jsem získal víru krok za krokem

Starší Edward Dube

62 Otázky a odpovědi: První vidění a Kniha Mormonova

64 Čtyři symboly velikonočního týdne

Do Církve jsem se obrátila.

Mezi to, co mě oslovilo jako první, patřily akce pro mládež. Ještě teď velmi ráda trávím čas s přáteli z Církve, kteří mají ten správný, povznášející druh humoru. Obzvlášť mě těší jezdit s nimi každý týden do chrámu Suva na Fidži.

Na Fidži existuje ve společnosti silný tlak ze strany vrstevníků. Často se stává, že při koupi alkoholu, cigaret a podobně nevyžadují v obchodech po zákazníkovi žádný průkaz totožnosti. Děti si je kupují neustále. Rozhodovat se správně může být těžké.

Mezi to, co mi pomáhá odolávat, patří moji mladší sourozenci. Jsem nejstarší, a proto na ně myslím vždy, když jsem v pokušení udělat něco špatného. Nechci, aby se rozhodovali pod vlivem toho, že mě viděli udělat něco špatného. Než maminka umřela, musela jsem jí slíbit, že se o sourozence postarám a že se na mě budou moct vždy spolehnout.

Zatím jsem mezi sourozenci jedinou členkou Církve. Ale modlím se za ně každý den. Děkuji Nebeskému Otci, že jim dává další den života, a modlím se, aby obdrželi poznání Jeho evangelia. Díky nim zůstávám silná.

Mikayla J., 17 let, Fidži

**Starší
Neil L. Andersen**
Kvorum Dvanácti
apoštolů

POSILUJTE SVOU VÍRU PROSTŘEDNICTVÍM PRVNÍHO VIDĚNÍ

KDYŽ MI BYLO 16 LET, jel jsem ze svého domova v Idahu na konferenci na východním pobřeží Spojených států, které se účastnili mladí muži a mladé ženy ze všech 50 amerických států a téměř 40 národů. Předtím jsem se málokdy ocitl v situaci, kdy se moje víra a mé přesvědčení tolik odlišovaly od lidí kolem mě.

Jednoho večera se na neformálním skupinovém sezení rozvinula diskuse o některých naukách a náboženských praktikách Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Velká skupina studentů najednou obrátila pozornost na mě a začala mi klást otázky, z nichž některé byly vůči naší víře kritické.

To mě zaskočilo. Ale poté, co jsem se na okamžik zamyslel, jsem začal hovořit

o některých základních zásadách evangelia. Vysvětlil jsem jim, že máme Nebeského Otce, že jsme Jeho synové a dcery a že jsme na zemi proto, abychom rozvíjeli víru v Ježíše Krista a prokázali, jací jsme, tím, že si budeme volit dobro místo zla.

Vysvětlování těchto zásad mě přivedlo ke svědectví Josepha Smitha. Ostatní studenti se mě na Josepha Smitha neptali, ale já sám jsem se dostal ke kořenům toho, proč věřím tomu, čemu věřím. Když jsem mluvil o zjevení Otce a Syna v Posvátném háji, najednou všichni ztichli. V místnosti zavládl ohromující pocit svatosti a na mně a v mých slovech spočívala obrovská duchovní síla.

Poté mi několik studentů děkovalo za mé silné přesvědčení. Někteří dokonce

požádali o další informace o Církvi. Když jsem se večer vrátil do svého pokoje, uvědomil jsem si, že ten, na koho tento zážitek měl největší dopad, jsem byl já sám. Sám pro sebe jsem pocítil sílu spočívající ve vydávání svědectví o Bohu Otci, Ježíši Kristu a Prvním vidění.

Od tohoto zážitku před více než 50 lety jsem o Otci, Synu a Proroku Josephu Smithovi svědčil nesčíslněkrát. V takových okamžicích vždy pocítuji potvrzující svědectví Ducha Svatého.

Rád bych se podělil o pět zásad, kterým jsem se naučil ze svého duchovního porozumění Prvnímu vidění. Tyto zásady posilují moji víru a touhu následovat našeho Nebeského Otce a Jeho Milovaného Syna. Doufám, že posílí i vás.

Modlím se, abyste se řídili Josephovým vzorem modlitby, naučili se pravdám, kterým se naučil on, a posílili svou víru v Nebeského Otce a v Jeho Syna, Ježíše Krista.

Z PRVNÍHO VIDĚNÍ SE DOZVÍDÁME, ŽE NÁS TYTO CELESTIÁLNÍ BYTOSTI ZNAJÍ OSOBNĚ, STEJNĚ JAKO ZNALY JOSEPHA.

1. Otec, Syn a Duch Svatý jsou odlišné bytosti.

Po celá staletí diskutují náboženští učenci a filozofové o povaze Boha Otce, Ježíše Krista a Ducha Svatého. Mnozí věří, že jsou jednou bytostí. Díky Josephově zážitku v Posvátném háji před 200 lety máme úplnou pravdu o povaze Boha.

Zprv – On žije! Zadrhé – Otec a Syn jsou dvě samostatné, nádherné a vzkříšené bytosti, které jsou jedinečné a odlišné

jedna od druhé. A nakonec, Joseph se dozvěděl, že „Duch Svatý nemá tělo z masa a kostí, ale je bytostí Ducha. Kdyby tomu tak nebylo, Duch Svatý by v nás nemohl dlít.“ (Nauka a smlouvy 130:22.)

2. Jsme synové a dcery Boží

Prostřednictvím Prvního vidění a dalších zážitků se Prorok Joseph Smith dozvěděl, že Bůh není jen jakási vzdálená síla, která stvořila svět a jeho obyvatele,

a pak na ně zapomněla. Ve skutečnosti je každý z nás „milovanou dcerou [nebo synem] nebeských rodičů“.¹

V Prohlášení o rodině se uvádí: „Všechny lidské bytosti – muži a ženy – jsou stvořeny podle obrazu Božího. Každý je milovaný duchovní syn nebo dcera nebeských rodičů a jako takový má každý božskou podstatu a určení.“² Náš Otec toto určení jasně popsal těmito slovy: „Neboť viz, toto je dílo mé a sláva má – uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka.“ (Mojžíš 1:39.)

Naše identita pochází od Boha; a my jsme zde na zemi proto, abychom se stali více takovými, jako je On. Díky tomuto porozumění získanému z Prvního vidění jsem jako mladý muž poznal, že mám vlastního Nebeského Otce, který mě miluje a přeje si, abych se k Němu vrátil.

3. Naše hříchy nám mohou být odpuštěny

Jednou z největších Josephových obav bylo to, zda mu budou odpuštěny hříchy. V jednom popisu Prvního vidění oslovil Pán mladého muže hledajícího pravdu těmito slovy: „Joseph, synu můj, tvoje hříchy jsou ti odpuštěny. Jdi cestou svou, kráče v ustanoveních mých a dodržuj má přikázání. Viz, já jsem Pán slávy. Byl jsem ukřižován pro svět, aby všichni ti, kdo věří v mé jméno, mohli mít život věčný.“³

Joseph se dozvěděl, že skrze Usmíření Ježíše Krista mu mohou být odpuštěny hříchy a on se může stát před Bohem čistým a neposvrtným. Dostalo se mu spolehlivého poznání, že Ježíš Kristus vzal

na sebe hříchy a břemena všech lidí, kteří kdy žili nebou kdy budou žít na zemi.

Z Prvního vidění se dozvídáme, že díky milosti našeho Spasitele Ježíše Krista mohou být hříchy odpuštěny i nám a jednoho dne budeme moci stanout před Otcem čistí.

4. Náš Nebeský Otec slyší naše modlitby a odpovídá na ně

Onoho dne roku 1820 se Joseph v Posvátném háji dozvěděl také to, že Nebeský Otec slyší naše modlitby a odpovídá na ně. Později Joseph řekl: „Neboť jsem měl plnou důvěru v získání božského projevu, poněvadž jsem dříve jeden měl.“ (Joseph Smith–Životopis 1:29.) Jeho příklad nás učí, že se můžeme na našeho Nebeského Otce obrátit v modlitbě, abychom obdrželi své vlastní odpovědi.

Joseph tento vzor modlitby opakoval znovu a znovu. Byl si jist, že Pán jeho modlitby uslyší a odpoví na ně. Modlil se o totéž, o co se nejspíš modlíváte i vy.

Modlil se o moudrost. (Viz Joseph Smith–Životopis 1:12–13.)

Modlil se ohledně křtu. (Viz Joseph Smith–Životopis 1:68.)

Modlil se o vysvobození. (Viz Nauka a smlouvy 121:1–4.)

Modlil se za misionáře. (Viz Nauka a smlouvy 109:22.)

Modlil se za Církev, její členy a její vedoucí. (Viz Nauka a smlouvy 109:71–76.)

A modlil se za svou rodinu. (Viz Nauka a smlouvy 109:68–69.)

Tento vzor platí i pro nás. Joseph nám ukázal, že všichni můžeme přicházet k našemu Otci v modlitbě.

5. Otec a Syn nás osobně znají

Z Prvního vidění se dozvídáme, že nás tyto celestiální Bytosti znají osobně, stejně jako znaly Josepha. Otec oslovil Josepha jménem, ukázal na Bytost stojící vedle Něj a řekl: „*Toto je můj Milovaný Syn. Slyš Ježí!*“ (Joseph Smith–Životopis 1:17.)

Otec a Syn znali Josephovy potřeby, starosti a touhy, stejně jako znají ty naše. Také znají naše úspěchy a strasti.

Když jsem byl mladý, modlil jsem se o mnoho věcí. Když se nyní ohlížím zpět, některé z těchto věcí se nezdají být příliš důležité. Ale tehdy pro mě důležité byly, a již od raného věku jsem rozuměl tomu, že mám Otce v nebi, který mi naslouchá. Ne vždy jsem dostal okamžitou odpověď, ale pociťoval jsem, že Otec ve svém vlastním čase a svým vlastním způsobem na mou modlitbu odpoví, a to tak, jak to pro mě bude správné.

Věřte a doufejte, že Bůh k vám bude hovořit. Věřte oněm pocitům, které vám vstupují hluboko do srdce. Věřit v modlitbu a chápat její moc jsem začal díky tomu, že jsem věděl o zážitcích Proroka Josepha Smitha. Věděl jsem, že Bůh zná moje jméno a že mi odpoví, stejně jako zná i jméno vaše a odpoví i vám.

Svědectví

Po většinu z 68 let, co žiji na zemi, podrobuji Josephův vzor modlitby zkoušce. Tak jako všichni praví učedníci

Spasitele dostávám i já odpovědi z nebe. Víím, že Ježíš je Kristus. On je Syn Boží. Byl vzkříšen a dnes žije. Má moc odpouštět nám naše hříchy. Skrze naši víru, poslušnost a pokání nás může bezpečně přivést zpět do našeho nebeského domova.

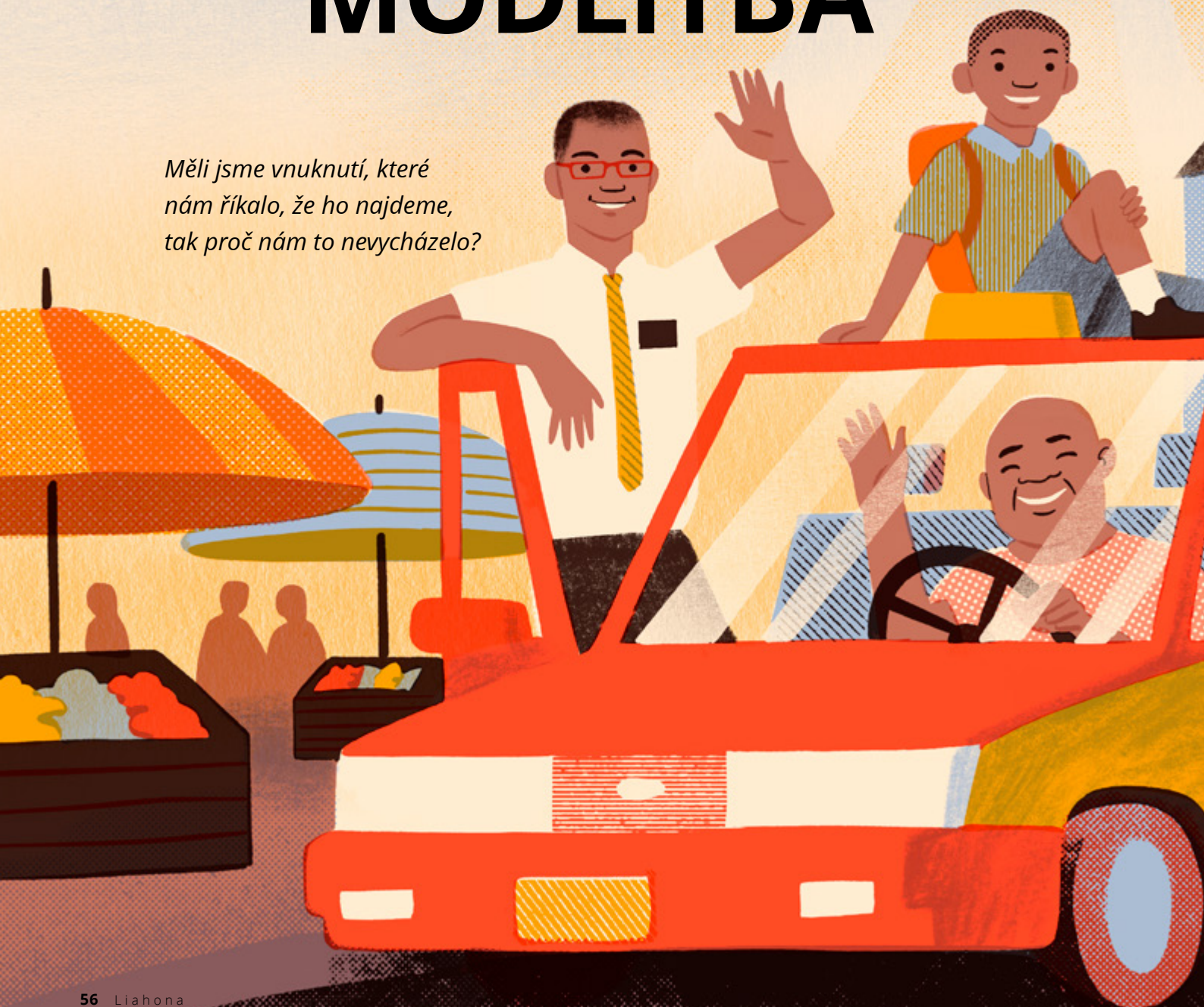
Jakožto apoštol Pána Ježíše Krista a jeho vysvěcený svědek s jistotou a přesvědčením potvrzeným Duchem Svátým dosvědčuji, že se Josephu Smithovi v Posvátném háji zjevili Otec a Syn. Modlím se, abyste se řídili Josephovým vzorem modlitby, naučili se pravdám, kterým se naučil on, a posílili svou víru v Nebeského Otce a v Jeho Syna, Ježíše Krista. ■

POZNÁMKY

1. „Téma Mladých žen“, youngwomen.Church of Jesus Christ.org.
2. „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, květen 2017, 145.
3. „Joseph Smith's Accounts of the First Vision“, josephsmithpapers.org.

TAXI, ŠKOLÁK a VYSLYŠENÁ MODLITBA

*Měli jsme vnuknutí, které
nám říkalo, že ho najdeme,
tak proč nám to nevycházelo?*

ILUSTRACE OD COREY EGBERTA

Sydney Chime Ihunwo

Jednoho dne jsme s mým společníkem na misi dostali doporučení vyučovat muže, který bydlel ve vesnici Tema, poblíž překrásného města Akkra v Ghaně. Číslování domů nebylo v té vesnici úplně přesné, a tak jsme dostali písemný popis, který nám měl pomoci dům najít.

Když jsme do vesnice přijeli, šli jsme podle daných pokynů, ale toho muže jsme nenašli, jelikož tam bylo mnoho domů, které odpovídaly témuž popisu. To nás zmátlo, a tak jsme se rozhodli, že zaklepeme na dveře v sousedství a poptáme se, ale jak se zdálo, muže, jehož jsme hledali, nikdo neznal. Měl jsem vnuknutí, abych požádal Nebeského Otce o pomoc.

Když jsme se pomodlili, měl jsem pocit, že muže, kterého hledáme, najdeme, a proto jsme zvýšili své úsilí. Ale přesto jsme ho nenašli. Zmoženi únavou jsme se rozhodli vrátit se do oblasti našeho misijního působení, jelikož jsme měli ještě další návštěvy. Když jsme přišli na stanoviště taxíků, řidič, který nás do vsi přivezl, si všiml našich zklamaných tváří a zeptal se, zda jsme našli toho, koho jsme hledali. Naše odpověď samozřejmě zněla nikoliv.

Navrhl nám, abychom vešli do školy, která stála na rohu, a zeptali se tam. Namítli jsme, že budova neodpovídá popisu, který jsme dostali, on však trval na svém. Vystoupili jsme z taxíku a zamířili ke škole – ne proto, že bychom věřili, že tam někoho najdeme, ale jen abychom udělali našemu starostlivému příteli radost.

Jakmile jsme zamířili k administrativní budově školy, rozeběhl se k nám nějaký malý chlapec. S úsměvem nám řekl, že on a jeho bratr jsou jedinými členy Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů, kteří v té čtvrti žijí, a že nám může pomoci.

Se společníkem jsme si vyměnili nevěřící pohledy. Byl to zázrak. Chlapec nám pomohl najít muže, kterého jsme hledali a který nakonec přijal evangelium a byl pokřtěn.

Tato zkušenost mne naučila, že Nebeský Otec odpovídá na modlitby ve svém vlastním čase a svým vlastním způsobem. Když na své modlitby nedostaneme okamžitou odpověď, můžeme v Něho projevit víru a naučit se být trpěliví. ■

Autor žije ve státě Rivers v Nigérii.

Starší Edward Dube

Sedmdesátník

Jak jsem **získal** **víru**

krok za
krokem

*Získat svědectví
vyžaduje čas.
Často je třeba, aby
se sešlo několik
drobných zkušeností.*

Jeden ze zásadních momentů mého života se stal, když mi bylo deset let a strávil jsem dva týdny učením se katolické nauky v loretské římskokatolické misii vzdálené asi 30 km od mého venkovského domova v Silobe v Zimbabwe. Poznal jsem a zamiloval jsem si Spasitele Ježíše Krista a vzhlížel jsem k Němu skrze tato první ponaučení a dojmy.

V katolické kapli jsem si prohlížel malby zachycující výjevy ze Spasitelova života, které tam byly na stěnách: narození Ježíše Krista, Jeho učení v chrámu, Jeho modlitba v zahradě getsemanské, jak nesl svůj kříž na Kalvárii, Jeho ukřížování na Golgotě a jeho Vzkříšení. Když jsem viděl ty hřeby a trny, bylo mi smutno. Než jsem došel k obrazu Ukřížování, měl jsem oči plné slz. A pokaždé jsem plakal a říkal jsem si: „On toho vážně podstoupil tolik, jen kvůli mně.“

Během obřadu konfirmace se mi jeden z kněží podíval do očí a řekl: „Ty jsi světlo

světa“ (viz Matouš 5:14). Poté, zatímco ukazoval na hořící svíčku, citoval Spasitelova slova: „Tak svět světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích.“ (Matouš 5:16.)

Čím více jsem se o Ježíšovi učil, tím více jsem chtěl sloužit ostatním. Například pro vodu jsme museli chodit na místo vzdálené osm kilometrů od naší vesnice. Ženy z naší vesnice, včetně mé matky, často nosily na hlavě 20litrové nádoby naplněné vodou. Po této zkušenosti v katolickém semináři jsem často tlačil 200litrovou nádobu s vodou, abych své matce pomohl. Také jsem pomáhal dvěma dalším vdovám, které žily vedle nás. Pamatuji si ten dobrý pocit, který mě naplnil pokaždé, když jsem pomáhal druhým.

Tyto zkušenosti mi pomohly rozvinout víru v Nebeského Otce a Ježíše Krista a nepřímo mě připravily na přijetí evangelia Ježíše Krista, když mi bylo 22 let.

JAK JSEM OBDRŽEL KNIHU MORMONOVU

Vyrostl jsem v době, kdy v mé zemi probíhaly změny. Bílá menšina, vedena Ianem Smithem, vyhlásila v roce 1965 nezávislost na Velké Británii. To podnítilo sankce Organizace spojených národů a zažehlo občanskou válku, která trvala mnoho let až do roku 1980, kdy Zimbabwe získala nezávislost. Po dokončení studia jsem se odstěhoval za prací do města a do kostela jsem několik let nechodil.

Jednoho dne jsem si hrál se syny svého nadřízeného. Bylo jim devět a sedm let. Řekli mi: „Víte, že náš otec je prezidentem odbočky v naší Církvi?“ Vysvětlili mi, kdo je prezident odbočky, a já jsem bez přemýšlení poznamenal: „Váš otec nepůjde do nebe.“ Hned jsem si uvědomil, že jsem se dopustil obrovské chyby, a zoufale jsem se snažil vymyslet, co říct jiného, aby na mou poznámku zapomněli. Když na konci dne uviděli otce, běželi k němu a

zopakovali, co jsem říkal. Myslel jsem, že přijdu o práci.

Můj šéf mi již dříve ukázal bundu z dob, kdy byl v armádě, která dokazovala, že zabil. Proto jsem řekl to, co jsem řekl. Velmi klidně se mě zeptal, proč jsem to řekl. Odpověděl jsem: „Pane, pamatujete si, jak jste mi řekl, že jste ve válce někoho zabil? V Bibli se píše: „Nezabiješ.“

Zeptal se mě, do které církve chodím. Odpověděl jsem, že jsem chodíval do římskokatolické církve, ale že jsem tam už 7 let nebyl. Podělil se se mnou o své poznatky ze Starého zákona ohledně válek a nepřátelství a poté mi věnoval výtisk Knihy Mormonovy. Byl jsem velmi rád, že jsem o práci nepřišel.

Knihu Mormonovu mi věnoval v roce 1981, ale po celé další dva roky jsem ji nepřečetl, dokonce jsem ji ani neotevřel. Jednu neděli, když byli moji přátelé mimo město, jsem se nudil, a tak jsem si tu

knihu vzal a šel na blízké vlakové nádraží a četl jsem si v ní. Když jsem toho dne četl, pociťoval jsem motivaci konat dobro, ale později mě opravdu dojalo to, co bylo napsáno ve 3. Nefim 11. Četl jsem o přeživších Nefitech, kteří si prošli válkou a nepokoji a kterým se poté zjevil Spasitel Ježíš Kristus.

Má vlastní země si procházela válkou 15 let. Někteří lidé, se kterými jsem vyrůstal v naší vesnici, šli do války a už se nevrátili. Jiní byli do konce života zmrzačeni.

A tak, když jsem četl o Nefitech, cítil jsem se, jakoby mi Spasitel Ježíš Kristus podával pomocnou ruku, když řekl: „Vstaňte a pojďte ke mně, ... abyste mohli pocítiti stopy hřebů v rukou mých a v nohou mých, abyste mohli věděti, že já jsem Bůh Izraelský a Bůh celé země a že jsem byl zabit pro hříchy světa.“ (3. Nefi 11:14.)

Zdálo se mi, že podává pomocnou ruku mně osobně a zve mě, abych za Ním přišel. Došlo mi, že to mohu zvládnout. Toto změnilo vše.

JAK JSEM ZÍSKAL SVĚDECTVÍ

Trvalo mi několik měsíců, než jsem sebral odvahu jít na shromáždění. Věděl jsem, kde se shromáždění konala, ale v naší malé odbočce nebyli žádní misionáři. Do kaple v Kwekwe jsem vstoupil v únoru 1984. A hned jsem chtěl zase odejít. Připadalo mi, že tam nepatřím, a tak jsem si sedl dozadu, připraven prchnout. Po úvodní části president odbočky Mike Allen vydal svědectví o Spasiteli Ježíši Kristu a Knize Mormonově. To upoutalo mou pozornost. Druhý člověk také vydal svědectví o Spasiteli a Knize Mormonově, to samé ten třetí. Byl jsem naprosto u vytržení. Nesebral jsem dost odvahy, abych šel k řečnickému pultu, a tak jsem vstal ze svého místa a řekl jsem: „Miluji Ježíše. Čtu Knihu Mormonovu.“ A posadil jsem se. To byl začátek mého svědectví.

Těmi svědectvími mi Pán podal pomocnou ruku, protože mi pomohla pocítit, že tam patřím. Cítil jsem, že toto jsou moji

*Naučil jsem se, že
být učedníkem je
proces a že musíme
stále postupovat
kupředu.*

bratři a setry.

V následujících dnech jsem se za ně a za své přijetí modlil. Seznámil jsem se se členy, kteří byli velmi laskaví a pomohli mi.

V ten den, kdy jsem vkročil do kaple, se toho stalo hodně.

Zajímalo by mě, jak by se to lišilo, kdyby tehdy členové svá svědectví nevydali. Nikdy nevíte, zda zde není někdo, kdo má potíže. Když se postavíte a řeknete, co cítíte, může to být právě to, co někdo potřebuje slyšet.

Často vydávejte svědectví. Když ho budete vydávat, posílíte sami sebe i ostatní kolem vás. Stůjte si za tím, co víte. Když se budete řídit radami z Knihy Mormonovy, přilnete těsněji ke Spasiteli.

PŘILNĚTE TĚSNĚJI KE SPASITELI

Čas, který jsem strávil v loretské římskokatolické misii, mi pomohl vydat se

na cestu vedoucí k tomu, abych se stal učedníkem Spasitele Ježíše Krista. Od té doby jsem se naučil, že být učedníkem je proces a že přese všechny naše slabiny a omezení musíme stále postupovat kupředu. Když přijmeme výzvu: „Budtež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš, kterýž jest v nebesích, dokonalý jest“ (Matouš 5:48), budeme postupovat k věčnému životu „řádku za řádkou, předpis za předpisem“ (viz Nauka a smlouvy 98:12).

Víme, že tato cesta není vždy jednoduchá a že si v jejím průběhu projdeme útrapami i zármutkem, ale vzhlížení k Pánu je jediný způsob, jak v životě najít pokoj.

Usmíření Ježíše Krista pro mě znamená všechno. Vím, že nám Spasitel podává pomocnou ruku. Musíme k Němu vzhlížet, následovat Ho a podávat pomocnou ruku druhým a pozvedat je, tak jako nám podává pomocnou ruku a pozvedá nás On. ■

Co řeknete svým kamarádům, když vám nevěří, že k Prvnímu vidění opravdu došlo?

„Skrze osobní zjevení můžete obdržet své vlastní svědectví o tom, že Kniha Mormonova je slovo Boží, že Joseph Smith je prorok a že toto je Pánova Církev. Bez ohledu na to, co mohou říkat nebo dělat druzí, nikdo vám nikdy nemůže vzít svědectví ohledně nějaké pravdy, které jste pocítili v srdci a v mysli.“

President Russell M. Nelson, „Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“, *Liahona*, květen 2018, 95.

Rozvíjejte víru

Když řešíme duchovní otázky, potřebujeme nejen logiku; potřebujeme také víru, abychom pozna-

li, že se První vidění opravdu stalo. Svou víru můžeme posílit tím, že se budeme ptát Nebeského Otce, a tím, že budeme naslouchat Duchu Svatému.

Julia B., 17 let, Kalifornie, USA

Studujte Bibli

Požádejte své kamarády, aby studovali Bibli. Pokud věří, že je to slovo Boží, měli by také věřit, že i v dnešní době k nám Bůh promlouvá skrze vidění, jako je například První vidění, protože totéž učinil v mnoha různých obměnách i s Adamem, Mojžíšem, Izaiášem a s mnohými dalšími proroky.

Starší Muanda, 22 let, Keňská misie Nairobi

Žádejž od Boha

To, že odpadlictví trvalo stovky let, neznamená, že Bůh s námi přestal komunikovat skrze vidění. Musí-

me být pokorní v srdci a tázat se Boha s opravdovým záměrem a upřímným srdcem, tak jako se tázal Joseph Smith.

Jeremi E., 19 let, Kinshasa, Demokratická republika Kongo

Věřte v Boha

Já bych se svých kamarádů zeptala: „Věříte v Boha?

Věříte, že stvořil všechny věci? Věříte, že se zjevil

prorokům ve starých dobách? A pokud ano, tak proč nevěříte, že je to možné dnes? Je to možné.“

Sarah M., 16 let, Utah, USA

Podělte se o svědectví

Dělím se s kamarády o své svědectví o tom, že Nebeský Otec svým dětem zjevuje pravdu, když ho s upřímným srdcem žádají, aby ji mohli poznat. Joseph Smith si přál poznat pravdu a jednal podle své víry. I vy můžete obdržet úžasnou zkušenost, když se k Nebeskému Otci budete modlit celým svým srdcem.

Mara C., 20 let, Lima, Peru

Odpovědi mohou být zkráceny nebo pro lepší srozumitelnost upraveny. Cílem odpovědí je poskytnout pomoc a určitý náhled na věc; odpovědi nejsou oficiálním prohlášením církevní nauky.

Co si myslíte vy?

„Nedaří se mi vycházet s rodiči. Jak mohu zlepšit náš vztah?

Svou odpověď, a pokud chcete, také svou fotografii ve vysokém rozlišení, zašlete do 15. května 2020 prostřednictvím stránek liahona.ChurchofJesusChrist.org (klikněte na „Submit an Article or Feedback“). Nebo zašlete e-mail s odpovědí na adresu liahona.ChurchofJesusChrist.org

Jak Joseph Smith přeložil Knihu Mormonovu?

Než Moroni, poslední prorok Knihy Mormonovy, ukryl zlaté desky, napsal na titulní stranu této knihy, že bude přeložena „darem a mocí Boží“. Toto je i nadále nejvýstižnější popis překladu Knihy Mormonovy.

Joseph Smith diktoval slova překladu písarům, převážně Oliveru Cowderymu. Joseph se musel vzhledem k tomu, že překládal zcela neznámý jazyk, spoléhat na Pána. Ten Josephovi pomohl například tím, že mu poskytl fyzické nástroje, které mu při překládání pomáhaly. Svědci tvrdí, že Joseph hleděl do těchto nástrojů a slova textu se mu objevovala v angličtině. K překladatelským nástrojům patřily „překladaatele“ neboli „Urim a Thumim“ – dva číré kameny upevněné v kovovém rámečku tak, aby se skrze ně mohl Joseph dívat. Ty byly Josephovi předány společně s deskami. Dalším nástrojem, který Joseph používal, byl „videcký kámen“, do kterého se díval, často poté, co ho vložil do klobouku. Tento kámen našel Joseph už dříve a používal ho k hledání skrytých nebo ztracených věcí. Když překládal, využíval jak překladaatele, tak videcký kámen, a vždy spoléhal na inspiraci z nebe.

Překlad Knihy Mormonovy byl skutečně zázrakem a byl proveden „darem a mocí Boží“.

Více informací o překládání Knihy Mormonovy naleznete v článku „Překládání Knihy Mormonovy“ na stránce churchofjesuschrist.org/study/manual/gospel-topics-essays/book-of-mormon-translation?lang=ces nebo v aplikaci Knihovna evangelia v oddíle Témata z evangelia.

Čtyři symboly VELIKONOČNÍHO TÝDNE

Trnová koruna

Viz Matouš 27:29; Marek 15:17; Jan 19:2.

Římští vojáci nasadili Spasiteli trnovou korunu.
„Tento krutý skutek byl snad zvráceným pokusem
zobrazit vložení imperátorského vavřínu na Jeho
hlavu. ... Jak jízlivé to bylo, vezmeme-li v úvahu, že trny
vyjadřovaly Boží nelibost, když kvůli Adamovi proklel zemi, aby
nadále přinášela trny. Ježíš ale tím, že nesl korunu, proměnil
trny v symbol své slávy.“ (President James E. Faust, generální
konference, duben 1991.)

ILLUSTRACE TRNOVÉ KORUNY DILLEN MARSH

„Království mé není
z tohoto světa.“
(Jan 18:36.)

Purpurový plášť

Viz Matouš 27:28; Marek 15:17; Jan 19:2.

Purpurová bývala barvou králů, a proto vojáci posměšně
oděli Ježíše Krista do tohoto pláště, protože o sobě tvrdil,
že je král Židů. On je samozřejmě ve skutečnosti mnohem víc
než to – On je „Král králů a Pán pánů“ (Zjevení 19:16; viz také
1. Timoteovi 6:15).

„Krev poteče z každého
póru, tak velká
bude úzkost jeho.“
(Mosiáš 3:7.)

CHRIST AND PILATE (KRISTUS A PILÁT), MARCUS VINCENT. LASKAVĚ POSKYTLA MUZEUM CÍRKVNÍ HISTORIE

Lis na olivy

Viz Matouš 26:36; Marek 14:32; Lukáš 22:39–40; Jan 18:1.

„Je hluboce symbolické, že když Ježíš trpěl v Getsemanech, což je místo s lisem na olivy, prýštila Mu ‚krev ... z každého póru‘ [Mosiáš 3:7]. Ve Spasitelově době se olivový olej vyráběl tak, že se olivy nejprve rozdrtily tím, že se po nich převaloval velký kámen. Výsledná ‚kaše‘ se umístila do měkkých, volně spletených košů, které se naskládaly na sebe. Jejich vahou se vylisoval první a zároveň nejlepší olej. Dodatečného tlaku se dosáhlo tím, že se nahoru na naskládané koše položilo velké břevno nebo kláda, aby se vylisoval další olej. A nakonec, aby se vylisovaly poslední kapky, se břevno na jedné straně zatížilo kameny, aby se dosáhlo maximálního drticího tlaku. A ano, tento olej je krvavě rudý, když zprvu vytéká z oliv.“ (Starší D. Todd Christofferson, generální konference, říjen 2016.)

Prázdný hrob

Viz Matouš 28:1–8; Jan 20:1–18.

„Prázdný hrob onoho prvního velikonočního rána přinesl odpověď na Jobovu otázku: ‚Když umře člověk, zdaliž zase oživne?‘ [Job 14:14.] Všem, kteří jsou v dosahu mého hlasu, prohlašuji, že když člověk umře, bude zase žít. Víme to, neboť máme světlo zjevené pravdy.“ (President Thomas S. Monson, Je vzkříšený!, generální konference, duben 2010.)

**Není ho tuto,
ale vstát' jest.“**
(Lukáš 24:6.)

CO JE VAŠIM ÚČELEM?

Každý z nás, mladých dospělých, má určitou úlohu v pokračujícím procesu Znovuzřízení. Jak se do něho zapojujete vy?

42

MLÁDEŽ

**VAŠE SVĚDECTVÍ
O PRVNÍM VIDĚNÍ**

52, 62

VELIKONOCE

ČTYŘI OBRÁZKY

64

PRO DĚTI

**PŘEČTĚTE SI PŘÍBĚH
O ZNOVUZŘÍZENÍ**

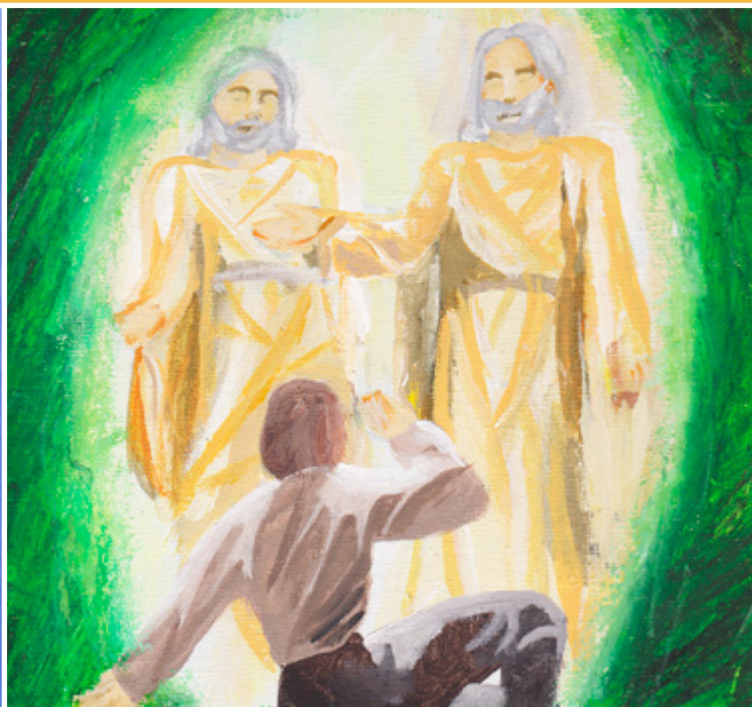
K4

CÍRKEV
JEŽÍŠE KRISTA
SVATÝCH
POSLEDNÍCH DNŮ

Kamarád

Ježíš Kristus žije
a znovuzřídil svou
CÍRKEV

President
Russell M. Nelson

Pomáhejme při ZNOVUZŘÍZENÍ

Roku 1820 se Nebeský Otec a Ježíš Kristus zjeví Josephu Smithovi. Nebeský Otec řekl: „Toto je můj Milovaný Syn. Slyš Její!“ Onoho dne před 200 lety započalo Znovuzřízení evangelia. A pokračuje i v dnešní době!

Jednoho dne se Ježíš Kristus znovu vrátí na zemi. Zde jsou čtyři možnosti, jak můžete při Znovuzřízení pomáhat a připravovat se na dobu, kdy se Ježíš vrátí:

- Posilujte svou víru v Ježíše Krista.
- Zjistěte něco více o své rodině a pomozte vykonat za své předky chrámovou práci.
- Připravte se na návštěvu chrámu.
- Pomáhejte lidem učit se o Ježíši Kristu a o Jeho Církvi.

Když toto budete dělat, pomůžete tím připravit svět na onen úžasný den, kdy Ježíš znovu přijde! ●

Upraveno z proslovu „Naděje Izraele“ (celosvětové zasvěcující shromáždění pro mládež, 3. června 2018), 19, ChurchOfJesusChrist.org/broadcasts/face-to-face/nelson?lang=ces.

President Nelson řekl, že děti mohou při Znovuzřízení pomáhat. Čím například můžete pomoci?

Učíme se o Znovuzřízení

Misionářky učí tuto rodinu o tom, jak bylo znovuzřízeno evangelium Ježíše Krista.

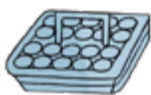
Najděte níže uvedené předměty, které představují součásti Znovuzřízení.

ILUSTRACE CARLES MARTI

Slovo
moudrosti

svátost

misionářská
práce

pisma

dar Ducha
Svatého

chrámy

rodinná
historie

církev

kněžství

Otočte stránku, abyste se o Znovuzřízení dozvěděli něco více!

Církev Ježíše Krista je znovuzřízena!

Než jsme přišli na zemi, žili jsme se svými Nebeskými rodiči. Měli nás moc rádi. Nebeský Otec pro nás měl úžasný plán. Měli jsme přijít na zemi, abychom mohli dostat tělo, učit se a růst. Potom jsme se měli moct vrátit a žít zase v našem nebeském domově. Vlastními silami bychom to všechno ale nezvládli. Potřebovali jsme pomoc.

Nebeský Otec vybral našeho nejstaršího bratra, Ježíše Krista, aby nám přišel na zemi pomoci. Ježíš nám ukázal, jak máme milovat druhé a řídit se přikázáními Nebeského Otce. Vybral si apoštoly, aby vedli Jeho Církev.

Ježíš byl třetího dne poté, co zemřel, vzkříšen. Znovu obžil! Díky tomu budeme vzkříšeni i my. Poté, co zemřeme, budeme moci žít znovu v nebi.

Pak za nás Ježíš trpěl v zahradě getsemanské. Pociťoval všechny naše bolesti a smutek. Zemřel za nás na kříži. Díky tomu se k Němu můžeme obrátit, když nás něco bolí, když jsme smutní nebo když potřebujeme pomoc. Když něco uděláme špatně, můžeme činit pokání.

Ježíš po svém Vzkříšení navštívil své učedníky v Jeruzalémě i na americkém kontinentě. Požádal své apoštoly, aby dále učili lidi Jeho evangeliu. Mnoho lidí, kteří si apoštoly vyslechli, bylo pokřtěno a vstoupilo do Církve.

Po smrti apoštolů začali lidé některé důležité části Ježíšova evangelia zapomínat. Přestali věřit tomu, že Nebeský Otec bude své děti na zemi vždycky inspirovat. Zapomněli, že každý člověk na zemi bude mít příležitost dát se pokřtít. Přestali věřit, že Církev budou vždy vést proroci a apoštolové.

Uplynulo mnoho let. Nakonec nastal čas obnovit chybějící části Ježíšova evangelia. Byl čas znovuzřídit Jeho Církev! Nebeský Otec potřeboval, aby se někdo stal prorokem a pomohl vrátit ji na zemi. Vybral si mladého muže, který se jmenoval Joseph Smith.

Joseph jednoho dne četl Bibli. V Jakubovi 1:5 stálo, že Nebeský Otec nám odpoví na otázky, pokud Ho o to s vírou požádáme. Joseph jednu otázku měl. Věděl, že existuje mnoho církví, které učí o Ježíšovi. Chtěl ale zjistit, zda je některá z nich taková, jaká byla Ježíšova Církev v Novém zákoně.

Jednoho krásného jarního dne kolem Velikonoc se Joseph vydal do lesa poblíž svého domova. Poklekl a začal se modlit. Poté pocítil nějaký temný vliv. Satan se ho snažil odradit. Joseph se ale nepřestával modlit celou svou mocí.

Pak se dolů sneslo nádherné světlo. Joseph spatřil Nebeského Otce a Ježíše Krista. Říká se tomu První vidění. Nebeský Otec a Ježíš Kristus Josephovi řekli, že Ježíšova Církev na zemi není. Ale že brzy bude. Začínalo Znovuzřízení!

Nebeský Otec poslal anděly,
aby znovuzřídili důležité
součásti evangelia. Anděl Moroni
předal Josephovi zlaté desky,
abychom mohli mít Knihu
Mormonovu, která nám pomáhá
učit se o Ježíši Kristu.

Jan Křtitel přinesl zpět Aronovo kněžství,
abychom se mohli dát pokřtít. Petr, Jakub a Jan
přinesli Melchisedechovo kněžství, abychom
mohli obdržet Ducha Svatého a dostávat
požehnání, když jsme nemocní.

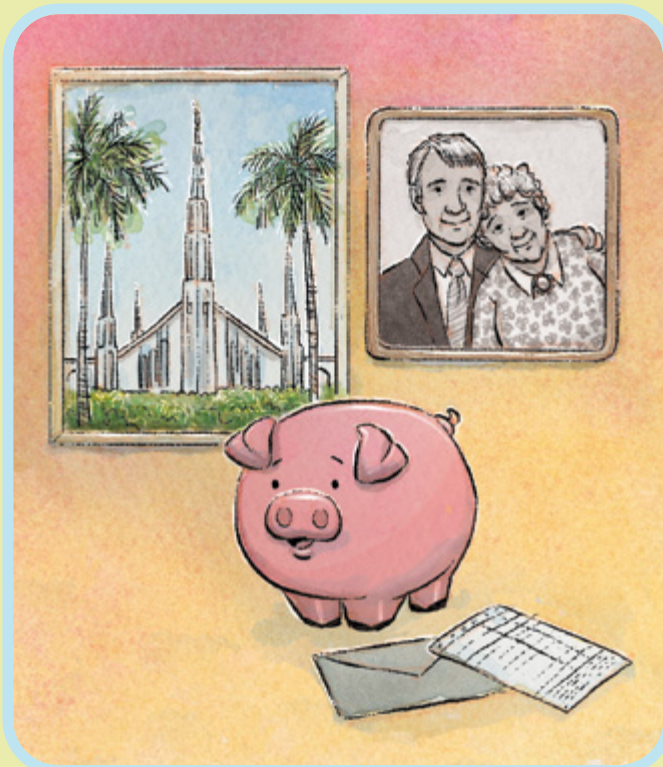

Eliáš přišel, abychom mohli být zpečetěni
se svou rodinou v chrámu.

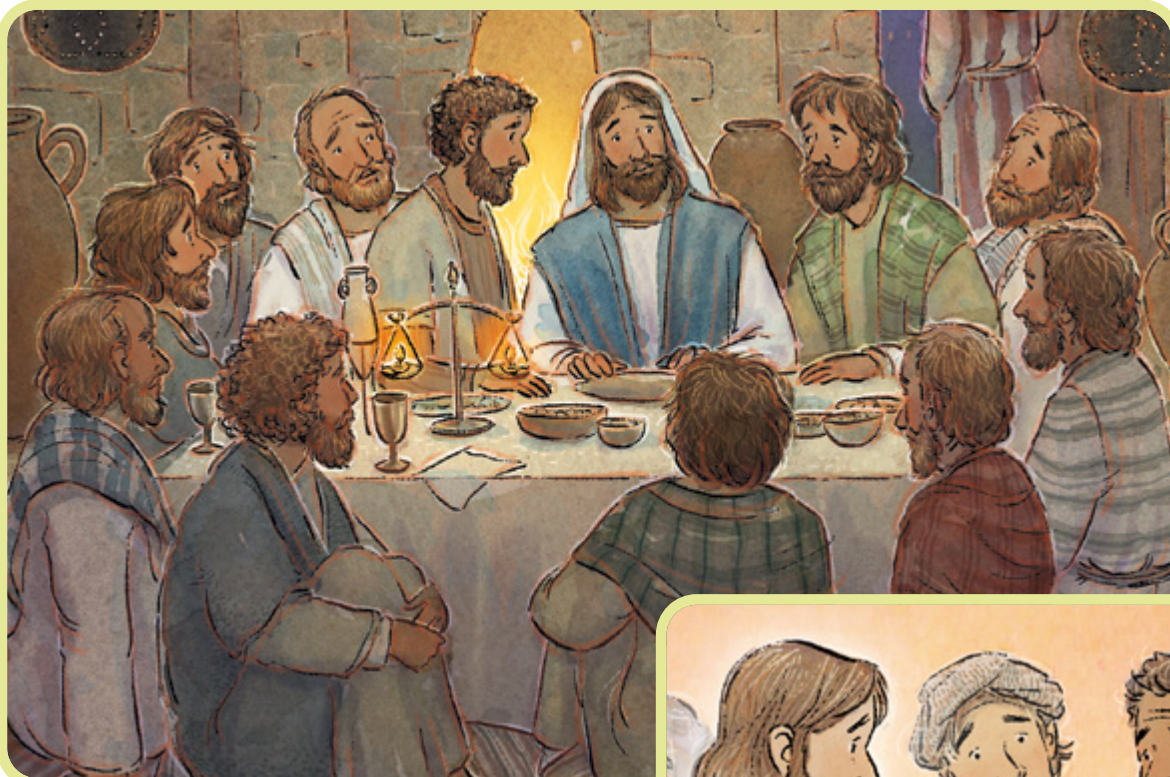

Byla zorganizována Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů. To znamená, že Ježíšova Církev je znovu na zemi! Toto všechno je součástí Znovuzřízení.

Proces Znovuzřízení evangelia v dnešní době stále pokračuje. Proroci, apoštolové, misionáři a členové šíří dobrou zprávu o Ježíši Kristu po celém světě. V mnoha zemích se stavějí chrámy, aby mohli být lidé připečetěni ke své rodině na věky. A Církev pomáhá lidem na místech zasažených hladomorem nebo nějakou pohromou.

Každý může při Znovuzřízení nějak pomáhat. Můžete pomáhat tím, že se seznámíte se svou rodinnou historií a budete vykonávat křty v chrámu. Můžete platit desátek, abyste podpořili výstavbu církevních budov a chrámů. Můžete platit postní oběti, abyste pomáhali lidem v nouzi. Můžete lidem vyprávět o Ježíši Kristu.

Ježíš nám dal svou církev, aby nám pomohl vrátit se do našeho nebeského domova. Můžeme přijímat svátost a vždy pamatovat na to, co pro nás vykonal. Můžeme druhým projevovat lásku tak, jak to dělal On. Můžeme pomáhat všem lidem dozvědět se o Jeho evangeliu! ●

Najděte to!

Díky Znovuzřízení mohou v dnešní době lidé po celém světě znát evangelium Ježíše Krista!

Kolik výtisků Knihy Mormonovy dokážete najít? Kolik najdete vlajek různých zemí?

Zvláštní výzva: Poznáte některé z těchto vlajek?

Nebeský slyší mé modlitby

Nebeský Otec slyšel modlitbu
Mé modlitby

ý Otec modlitby

litbu Josepha Smitha.
slyší také!

Církev pro Zulmu

*Možná si Bůh přál, aby toho
Zulma věděla více.*

Lucy Stevensonová

Církevní časopisy
(Podle skutečné události)

„Hledejte, a naleznete.“

(3. Nefi 14: 7.)

Zulma se posadila do jedné z kostelních lavic a uhladila si sukni školní uniformy. Skrz vitrážová okna svítilo dovnitř barevné světlo a v přední části kaple stál kříž. Zulma chodila do církevní školy, a tak se spolu s ostatními žáky účastnila bohoslužby dvakrát denně.

Měla svou církev ráda. Měla moc ráda Ježíše a moc ráda se o Něk učila.

Seděla tiše a kněz začal mluvit. Ale dnes se Zulma cítila jinak. Najednou jí do mysli a do srdce vstoupila nová myšlenka: Existuje ještě více pravdy.

Zulma svažila čelo. Více pravdy? Co to znamená?

Myšlenka se znovu vrátila. Existuje více pravdy.

Zulma zavřela oči a soustředila se na své pocity.

V církvi se toho naučila mnoho dobrého. Nyní si však říkala, zda něco neschází. Možná si Bůh přeje, aby toho věděla ještě více. Ale jak to může najít?

Později si o svých myšlenkách promluvil se svým starším bratrem Albertem.

„Ty si myslíš, že na světě existuje více pravdy?“ zeptal se jí Alberto.

Zulma přikývla. „Chtěla bych poznat jiné církve“, řekla.

„Dobře“, odvětil Alberto. „Půjdu s tebou.“

Zulma a Alberto potom několik let navštěvovali různé církve. Po jedné bohoslužbě Alberto řekl: „Tato církev učí dobrým věcem.“

Zulma s tím souhlasila, ale stále měla pocit, že tam něco chybí, a tak hledali dál.

Jednoho dne Alberto rozrušeně vyběhl schody k jejich domu. „Našel jsem církev, kterou hledáme!“ zvolal. Pevně Zulmu objal.

Tady je Zulma, když byla malá dívka. Na fotografii napravo je Zulma dnes i se svým manželem, starším Walterem F. Gonzálezem ze Sedmdesáti.

Zulma překvapeně vykulila oči. „Kde? Jak?“
„Jeden kamarád potkal misionáře Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů,“ řekl Alberto. „Vyslechl jsem si je, a věřím tomu, čemu učí!“

Zulma a Alberto měli takovou radost, že tančili po celém domě. Ale pak se Zulma dozvěděla něco nemilého. Mamá si nepřála, aby se s misionáři setkala. „Je ti teprve dvanáct,“ řekla mamá. „Jsi moc malá.“

Ale Alberto, protože byl starší, se mohl s misionáři scházet i nadále. Po několika týdnech se dal pokřtít.

Zulma maminku znovu a znovu prosila, aby jí dovolila učit se od misionářů. A ta nakonec souhlasila.

Když misionáři Zulmu učili, měla v srdci hřejivý pocit. Jeden z misionářů neuměl moc dobře španělsky, ale to nevadilo. Důležité bylo to, jak dobře se Zulma cítila. Jakmile se dozvěděla o Josephu Smithovi a o Knize Mormonově, uvědomila si, že našla pravdu, kterou hledá!

Zulma si přála dát se pokřtít. Ale co tomu řekne maminka? Když maminka souhlasila, byla Zulma radostí bez sebe! V den svého křtu se Zulma oblékla celá do bílého. Věděla, že Bůh ji má rád. Věděla, že ji zná. A věděla, že jí pomohl najít svou znovuzřízenou Církev! ●

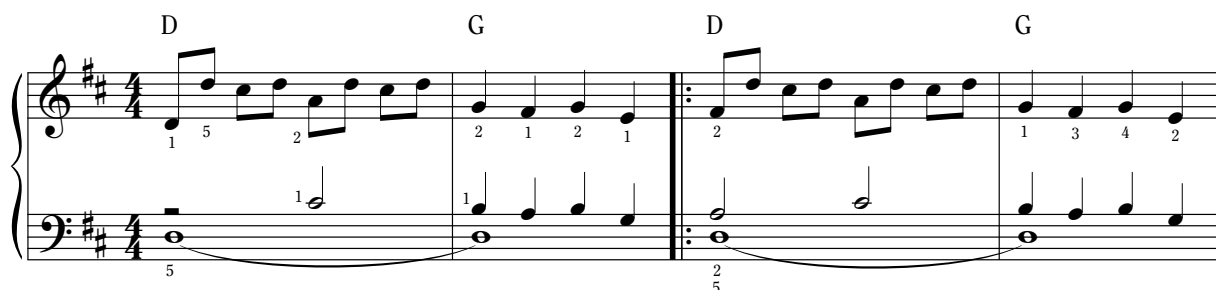

První vidění

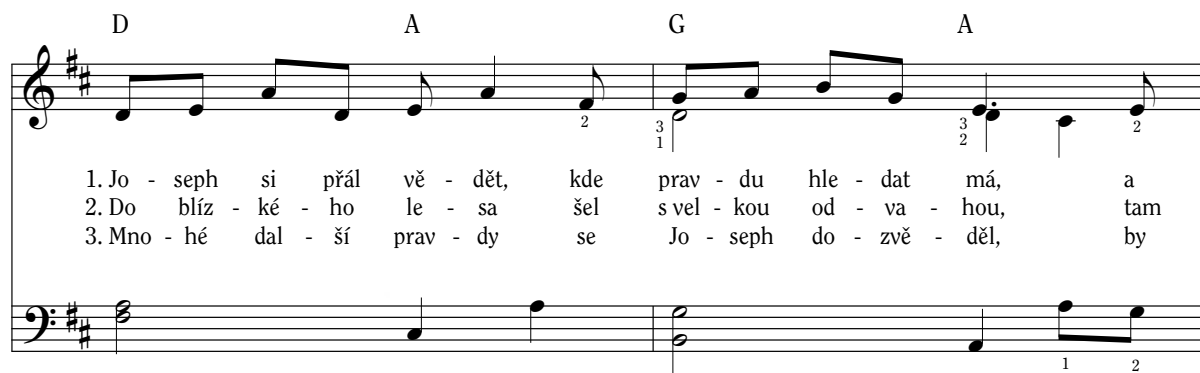
Uctivě ♩ = 68

Slova a hudba: Nathan Howe

D G D G

D A G A

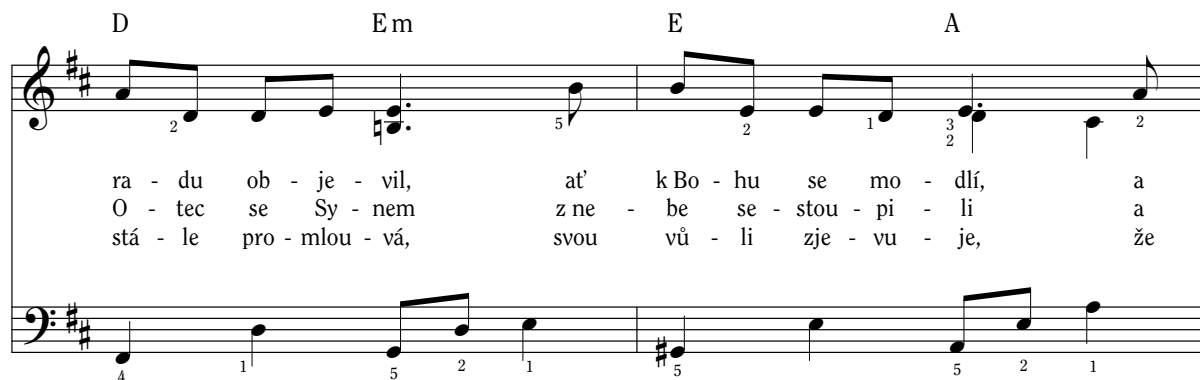
1. Jo - seph si přál vě - dět, kde prav - du hle - dat má, a
2. Do blíz - ké - ho le - sa šel s vel - kou od - va - hou, tam
3. Mno - hé dal - ší prav - dy se Jo - seph do - zvě - děl, by

F C B $\flat$ A

tak si v Bib - li če - tl ta slo - va pra - dáv - ná. V ní
Bo - hu na ko - le - nou před - lo - žil žá - dost svou. Vtom
poz - ná - ní o Bo - hu pak kaž - dý ob - dr - žel: že

D Em E A

ra - du ob - je - vil, at' k Bo - hu se mo - dlí, a
O - tec se Sy - nem z ne - be se - stou - pi - li a
stá - le pro - mlou - vá, svou vů - li zje - vu - je, že

© 2020 by Nathan Howe. All rights reserved.

Tato píseň může být kopírována pro příležitostné, nekomerční použití v církvi nebo v rodině.
Toto sdělení musí být uvedeno na každé pořízené kopii.

G Em F#m Bm Em⁷ A⁷ D

Duch mu na - po - vě - děl, že mu Bůh vždy rád od - po - ví.
 s vel - kou lás - kou s ním o Zno - vu - zří - ze - ní mlu - vi - li. Pro ví - ru
 skr - ze své - ho pro - ro - ka nám ces - tu u - ka - zu - je.

D Em F#m Em Bm

svou _____ od - po - věď zís - kal _____ a zji - stil, že ho Bůh jmé - nem

A D G A D G

zná. _____ Když se mo - dlím, _____ Bůh mi na - slou - chá, _____ i

Em A D G D

mně od - po - ví - dá.

Pozdrav z Posvátného háje!

**Ahoj!
Jmenujeme
se Margo
a Paolo.**

Když bylo Josephu Smithovi 14 let, bydlel v roubeném domku ve státě New York v USA. Měl pět bratrů a tři sestry. Poslouchal rodiče a k druhým lidem se choval přátelsky. Doma si s rodinou četli Bibli, ale nechodili všichni do stejné církve.

2

Joseph byl pracovitý. Pomáhal kácet stromy, aby jeho rodina mohla sázet různé plodiny. Také pomáhal rodině sbírat mizu z javorů, ze které vyráběli cukr.

Abychom si slavnostně připomněli Znovuzřízení, jedeme se tento měsíc podívat na místo, kde se před 200 lety událo První vidění!

3

Joseph chtěl najít takovou církev, o jaké se psalo v Bibli. Jednoho dne se vydal do lesíka, kde se modlil. Zjevili se mu Nebeský Otec a Ježíš. Řekli mu, že jeho hříchy jsou mu odpuštěny. Také mu řekli, že nemá vstupovat do žádné církve. Brzy bude znovuzřízena Ježíšova Církev!

4

Mnozí lidé se Josephovi kvůli tomu, co viděl, posmívali. Říkali, že si to všechno vymýšlí. Ale Joseph mluvil pravdu. Řekl: „Věděl jsem to a věděl jsem, že Bůh to ví, a nemohl jsem to popřít.“ (Joseph Smith–Životopis 1:25.)

5

V dnešní době mohou lidé oblast, kde se Joseph modlil, navštívit. Je to krásné a velmi pokojné místo.

Tyto děti žijí v oblasti, kde vyrůstal Joseph Smith!

Vím, že Posvátný háj je výjimečné místo, protože Joseph Smith se tam modlil a viděl Nebeského Otce a Ježíše.

**Piper D., 5 let,
stát New York, USA**

Jsem vděčný za to, že bydlím poblíž domu Josepha Smitha. Rád chodím do Grandinovy tiskárny, kde je tiskařský lis. Jsem moc rád, že mohu vidět místo, kde vázali první výtisky Knihy Mormonovy.

**Roscoe B., 9 let,
stát New York, USA**

Díky, že jste s námi navštívili Posvátný háj. Na shledanou příště!

Alonsova věčná rodina

Marissa Widdisonová

Církevní časopisy

(Podle skutečné události)

„Chrám je místo posvátné, kde síla nekonečná svatým obřadem nás zpečetí.“ (Zpěvník pro děti, 99.)

Velikonoce jsou dobrou příležitostí přemýšlet „o Ježíšovi a připomínat si Jeho Vzkříšení,“ řekla sestra Rojasová. Ukázala dětem obrázek Ježíše.

„Díky Němu mohou ti, kteří už zemřeli, znovu žít.“

Když učitelka Primárek toto řekla, Alonso zvedl oči. „Znamená to snad, že znovu uvidím rodiče?“ přemýšlel.

Maminka zemřela už před mnoha lety. Alonso si ji moc nepamatoval, ale rád si prohlížel její fotografie. Pak mu zemřel i tatínek.

Ted' Alonso bydlel s Abuelou, svou babičkou. Učila ho o své církvi – o Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Alonso se dá příští rok – až na to bude dost starý – pokřtít a konfirmovat.

Pak sestra Rojasová dětem ukázala obrázek bílé budovy. „Dalším úžasným darem od Ježíše jsou chrámy. Tohle je jeden z chrámů, který se nachází zde v Chile.“

Alonso se díval na zlatou sochu na vrcholu budovy. Byla nádherná! Zajímalo ho, co se děje uvnitř.

„Můžu být znovu s maminkou a s tatínkem?“

„V chrámech se rodiny pečeti na věky,“ řekla sestra Rojasová. „V tomto chrámu v Santiagu jsem byla připečetěna k rodičům poté, co jsme vstoupili do Církve. A protože jsme byli zpečetěni, mohu s nimi být i po tomto životě.“

Když to Alonso uslyšel, pocítil nadšení. „Mohl bych i já být zpečetěn se svými rodiči?“ zeptal se. „I když už zemřeli?“

Sestra Rojasová souhlasně kývla. „Ano! To je jeden z důvodů, proč jsou chrámy tak důležité. Přinášejí požehnání všem členům naší rodiny – včetně těch, kteří už zemřeli.“

Alonso celý zbytek dne přemýšlel o chrámech. Poprosil Abuelu, aby mu o nich řekla něco víc. Mluvila o tom, jak jsou lidé v chrámu oblečeni v bílém, a o nádherných výtvarných uměleckých dílech na stěnách.

„Ale nejlepší ze všeho je to, že právě v chrámu můžeš být připečetěn ke svým rodičům,“ řekla Abuela. „Poprosíme dva členy ze sboru, aby je během pečetení zastupovali.“

„Můžeme tam jít už zítra?“ zeptal se Alonso. „Chci být s maminkou a s tatínkem napořád!“

Abuela se usmála. „Jsem ráda, že tam chceš jít,“ odpověděla. „Ale nejbližší chrám je v městě Concepción. A na cestu autobusem nemáme dost peněz.“

„Pomůžu ti našetřit na cestu!“ prohlásil Alonso.

Kdykoli Alonso od té doby našel na ulici nějakou minci nebo měl možnost si něco vydělat, zaplatil desátek a pak dal zbytek k úsporám na cestu do chrámu.

Po mnoha měsících spoření měli Alonso s Abuelou konečně dost peněz na to, aby se mohli do chrámu vydat. Požádali bratra a sestru Silvaovy, aby jeli s nimi. V den, kdy vyrazili, podnikli dlouhou cestu autobusem

do města Concepción. Slunce už téměř zapadalo, když Alonso v dálce spatřil něco zlatého.

„Vidím anděla Moroniho!“ zvolal Alonso a ukázal na sochu na vrcholku modré chrámové kupole.

Noc strávili v ubytovně vedle chrámu. Ráno

šel Alonso poprvé do chrámu. Uvnitř uviděl velký obraz Ježíše. On i Abuela se oblékli do bílého. Zaplavil ho pocit štěstí a pokoje.

Když nadešla chvíle pečetení, vstoupil Alonso do krásné místnosti, kde byla na stěnách zrcadla. Chrámový pracovník ukázal Alonsovi, Abuele a Silvaovým, jak si mají kleknout kolem zvláštního stolku, kterému se říká oltář. Oltář byl pokrytý jemnou látkou.

Bratr a sestra Silvaovi zastupovali Alonsovu maminku a tatínka. Abuela zastupovala Alonsovu sestru, která zemřela ještě předtím, než se narodil.

Alonso zavřel oči a představil si, jak je celá jeho rodina pospolu.

„*Nemůžu se dočkat, až je znovu uvidím,*“ pomyslel si. *Jsem tak vděčný, že rodiny mohou být spolu navždy!* ●

Sestra Joy D. Jonesová
Generální presidentka
Primárek

Chrám a TY

ILUSTRACE JARED MATTHEWS

Než došlo ke znovuzřízení Církve, lidé věřili, že když někdo v jejich rodině zemře, aniž by byl pokřtěn, už ho nikdy neuvidí. Ale díky Znovuzřízení se za tyto členy rodiny můžeme dát pokřtít v chrámu. Můžeme být spolu zpečetěni na věčnost!

Podobně jako tomu bylo v případě Josepha Smitha, i tebe Nebeský Otec vybral, abys ve svém životě vykonal(a) důležitou práci. Část této práce lze vykonat v chrámech. Můžeš shromáždit jména svých předků, kteří během svého života na zemi nebyli pokřtěni. Až pak získáš chrámové doporučení, můžeš jít do chrámu a nechat se za ně pokřtít.

Když budeš vykonávat tuto práci, modli se k Nebeskému Otci, aby tě vedl. Také ti mohou pomáhat tvoji předkové. Bude to pro tebe i pro ně velmi důležité a posvátné požehnání!

Možná, že právě teď chrámovou práci ještě vykonávat nemůžeš, ale jednoho dne to bude možné. Nikdy nezapomínej na to, že jsi dítě Boží. Bůh tě dokonale miluje.

Naslouchej nabádáním Ducha Svatého a připrav se na to, že jednou vstoupíš do chrámu. To pomůže prožít úžasný život nejen tobě, ale i tvé minulé, současné a budoucí rodině. Když budeš konat dílo Páně, Pán ti bude pomáhat. Jsi jednou z Jeho nejudatnějších duchovních bytostí. ●

Jsi milované dítě Boží a Bůh tě zná
a má tě moc rád. Bůh znal Josepha Smitha.
Totéž platí i o tobě. Bůh tě zná.

Starší Dale G. Renlund z Kvora Dvanácti apoštolů

Upraveno z článku „The Blessing of the Restoration for You“, *Liahona*, Feb. 2020, 52.

Drazí rodiče,

brzy z jara roku 1820 se Joseph Smith modlil a spatřil Nebeského Otce a Ježíše Krista. V tomto časopise se o této výjimečné chvíli píše. Můžete se o ní dočíst na těchto stránkách:

- Příběh doprovázený obrázky vypráví o tom, v jakém smyslu je znovuzřízená Církev součástí Božího plánu (K4–K10).
- President Nelson nám říká, jak můžeme pomáhat při Znovuzřízení (K2).
- Nová píseň učí o Prvním vidění (K16–K17).
- Z příběhu se dozvídáme, jak může Znovuzřízení žehnat naší rodině (K20–K21).

Není úžasné, že můžeme náležet k Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů? Podělte se o dobré zprávy týkající se Ježíše a Jeho Církve s celým světem!

Veselé Velikonoce!

Kamarád

JAK DO LIAHONY ZASLAT VÝTVARNOU PRÁCI NEBO ZKUŠENOST VAŠEHO DÍTĚTE

Navštivte stránky liahona.ChurchOfJesusChrist.org a klikněte na „Submit an Article or Feedback“ [„Odeslat článek nebo zpětnou vazbu“]. Nebo nám je spolu se jménem, věkem a bydlištěm dítěte (pouze město) zašlete e-mailem na adresu liahona@ChurchOfJesusChrist.org s následujícím svolením: „Já, (vložte své jméno), uděluji Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů svolení k tomu, aby použila příspěvek mého dítěte v církevních časopisech, na církevních internetových stránkách a sociálních sítích a případně v dalších církevních materiálech.“ Už se na vaše příspěvky moc těšíme!

Najděte Liahonu ukrytou uvnitř!

OBSAH

- K2** Od Prvního předsednictva: Pomáhejme při Znovuzřízení
- K4** Církev Ježíše Krista je znovuzřízena!
- K11** Zábavné materiály: Najděte to!
- K12** Omalovánka
- K14** Církev pro Zulmu
- K16** Píseň: První vidění
- K18** Pozdrav z Posvátného háje!
- K20** Alonsova věčná rodina
- K22** Chrám a ty
- K23** K zamyšlení